

BİNBİR ROMAN

Cilt : 2 - Sayı : 31 - 25 Kuruş

15 - Aralık - Çarşamba - 1948

BANKERDEN-
Zİ GÖZ BEBE-
Ğİ OLAN KLA-
RAYI. RAYMON-
D İLE EVLEN-
DİRİYOR. ON-
LAR SALON-
DA KONUSUR-
LARKEN, GE-
LİN, O OASIN-
DA HAZIR-
LANMAKTA-
DIR.

BU İZDIVACTAN ÇOK MEMNUN-
NUM. KLARANIN ANNESİ İLE BABA-
SI DA SAĞ OLSALARDI MUHAKKAK,
ONLARDA BUNU KABUL EDERDİ.

KLARAYI TA ÇO-
ÇUKLUĞUMDAN
BERİ SEVİYORUM
BUGÜN DÜNYANIN
EN MESUT İN-
SANIYIM.

DAİMA KLARANIN YANINDA BÜYÜMÜŞ OLAN
EGLE SABIRSIZLIKLA SAATİNE BAKIYOR.

SAAT ON BİRE
GELİYOR. GELİNİN
ÇABUK OLMASI
LAZIM.

HAKLISIN EGLE. HAY-
DI GİT SÖYLE DE
BİRAZ ÇABUK OL-
SUNLAR.

ÇİRPİNAN KALPLER

TERZİ, AYNANIN ÖNÜNDE DURAN KLA-
RANIN OLIVAGINI TUTTURMAKLA MESGUL-
DUR. KAHYA KADIN NANNA'DA BAYULU
HAZIRLAMAKTADIR. İÇERİ GİBEN EGLE
TERZİYE DÖNER.

ÇOK NAZIKSIN
EGLE!

GELİNE PORTAKAL
ÇİÇEKLERİNİ
BEN İĞNELİYE-
CEĞİM.

EGLE Çİ-
CEKLERİ
TAKAR SONEA
ELLERİNİ KLA-
RANIN OMUZ-
LARINA KOYAR.

SENDEN AYRILACAKIM SUAN-
DA BUGÜNE KADAR BANA
YAPTIĞIN ARKADAŞLIK İÇİN
SANA TESEKKÜR
EDERİM.

EGLE,
BEN SANA
DAİMA KAR-
DES GÖZÜY-
LE BARTIM.

KORİDORA AÇILAN KAPI VURULUR.
EGLE SARABİR, HEYECANLA KA-
PIYA BAKAR.

BUYURUN!..

EGLE KLARADAN AYRILIR. ZA-
VALLİ DÖNÜP KALMIŞTIR.
KARDEŞİMİ?

BANA İNANMAYORMU-
SUN? SENİ NEKA-
DAR SEVDİĞİMİ Bİ-
LİRSİN.

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

BUNU BİR ADAM
GETİRDİ.. "DER-
HAL VE YALNIZ
OKUSUN," DEDİ!

İÇERİYE, VAZİFEYE YENİ BAŞ-
LAYAN ODA HİZMETÇİSİ GİRE-
REK KLARA BİR MEKTUP
UZATIR. ELİ TITREMEKTEDİR...

1/2 31

KLARA MEKTUBA HAYRET VE KORKUYLA BAKAR.
YALNIZMI? ACABA
KİMDEN?

BEN SENİN YERİNDE OL-
SAM ONU OKUMADAN
YIRTARIM.

AMA BEN BAVLULU HAZIRLI-
YACAĞIM.

SONRA YAPARSIN. RICA
EDERİM BENİ YALNIZ BI-
RAKIN.

HAYIR! O ADAMIN
DEDİĞİ GİBİ
YAPACAĞIM.
BENİ YALNIZ
BIRAKIN.

EGLE
SALONA
DÖNER..

BİRKAÇ DAKİKAYA KADAR
KLARA GELECEK..

DUVAGIN TAKILMASI
BU KADAR UZUN-
Mİ SÜRER?..

LÂKİN KLARA GECİKİR.
BUNUN ÜZERİNE DENZİ GİDİP
KLARANIN KAPISINI VURUR.
KLARA SARARMIŞ OLDUĞU HAL-
DE KAPİYİ YAVAŞ YAVAŞ
AÇAR.

NENVAR?

HİÇ! BİRAZ
ŞAŞIRDIM.. MÜTEES-
SİR OLDUM.. BLİ
BENİM İÇİN.. BÜ-
YÜK BİR GÜN!

NE KADAR
SARARMIŞSIN?

BİR ŞEYİM YOK
CANIM, HADI GİDE-
LİM!

RA MONDO KLA-
RAYI KILCAKLAMAK
İSTER. FAKAT O SAN-
KI ONUN ELİNİN SÜ-
RÜLMESİNİ BİLE. İS-
TEMİYORMUŞ GİBİ
YANINDA DURAN VE
KENDİSİNE ÜZÜNTÜ
İLE BAKAN EGLEYE
YAKLAŞIR.

ARKASI
VAR.

Büyük köşkün gayet mükellef döşeli salonunda oturan delikanlı, gizliyemediği bir hayranlık içinde süzdüğü genç kıza:

— Sizi, müessesemize müşteri olarak kazanmak istiyoruz Miss Krosbil, dedi.

— Ben de müessesenize müşteri olmamak arzusundayım Mister Paterson!. Vort terzihanesinde diktirmeği tercih ederim.

Sarışın ve harikulâde güzel genç kız, bu sözleri oldukça asabi bir tavırla söylemişti. Paterson, karşısında duran meşhur sinema yıldızına gülümsüyerek baktı ve içinden: "Ne de güzel geyl." diye düşündü. Muryel Krosbi dört senedir bütün dünyanın heyecan ve hayranlıkla seyrettiği meşhur bir sinema yıldızıydı. Ona sadece Muryel diyorlardı ve terzihaneler, onu müşteri edinmek için birbirleriyle adamakıllı rekabete girişmişlerdi. Paterson:

— Ama sayın bayan, sizin Paterson'dan giyinmeniz terzihanemize şeref vereceği kadar sizin şıklığınıza hizmet edecektir. dedi.

Genç kız alay etti:

— Yook.. Ben pekâlâ Vort terzihanesinden de memnunum.. Zaten Paterson'larla alışveriş yapmaya ahtım var.. Vaktiyle ufaklık bir figüran olduğum sırada bir elbise için param çıkmadı diye bana elbiseyi itimat edememişlerdi. dedi.

— Bunda haksızsınız ama Muryell. Ben bu terzihaneyi ele alalı az oldu.. Vaktiyle babamın yapmış olduğu münasebetsizliklerden beni nasıl mes'ul tutabilirsiniz?.

Muryel, hiç ses çıkarmadan omuz silkti. Belliydi, ki daha fazla ısrarda manâ yoktur ve sinema yıldızı, Vort terzihanesinden gayrisine müşteri olmayacaktır.

Paterson yıldızın köşkünü terk ettiği vakit, bu inatçı kıızı kendi müessesesine müşteri edinmeğe katıyen karar vermiş bulunuyordu. Ne yapıp edecek arzusunu yerine getirecek ve dediğini yapacaktı. Hem zaten Muryel'i sık sık karşısında görmeğe, onunla yakınlık پیدا etmeğe de ihtiyacı vardı. Bu kıızı çok beğeniyordu. Kendisi de hem yakışıklı hem de zengindi.. Neden olmasın?..

Vort terzihanesinin üst katındaki atölyede hâlâ ışık vardı ve ustalardan Suzan tek başına, pek dişli bir müşterinin esvabını bitirmeğe uğraşıyordu. Bütün diğer işçiler ve ustalar gideli hayli olmuştu. Suzan da gitse pekâlâ yeriye ama, terzihane sahibi bu elbisenin bu gece muhakkak bitirilmesi hakkında kat'i talimat vermişti.

Suzan, elindeki ağır ipekli kumaşın kamaştırdığı gözlerini uğuşturarak bir müddet daha çalıştıktan sonra birden, aşağıda bir ses duyar gibi oldu. Dehşet içinde yerinden fırladı. Müessesede kimse olmadığına göre bu ses neydi?.. Sakın atölyeye bir hırsız girmiş olmasın?..

Pencereye seyirtip açacak ve sokağa seslenecekti. Lâkin vakit kalmadı. Birdenbire atölyenin kapısı açılmış, sık bir delikanlı belirmişti. Hiç de hırsız benzemiyordu. Bilâkis gülyüzle Suzana:

— Korkmayınız Miss, dedi. Sizi bir fenalığım dokunmayacak!

Suzan, birşey söyleyecekti. Lâkin delikanlı vakit bırakmadı:

— Oh! Bu ne güzel esvap böyle?.. Kimin caba?.

İşçi kız:

— Sinema artisti Muryel'in! dedi.

— Mükemmell. Şunu arkanıza giyer misiniz bakalım size yakışıyor mu?.

Zaten bu arzu ne zamandır Suzan'ın içinden geçiyordu. Mahcup önüne baktığı zaman delikanlı:

SON MODA

Nakleden: Selman EFE

Bedi

Genç kız: « Sizin terzihanede elbise diktirmemeğe ahdim var! » dedi.

— Ben arkamı dönerim!. dedi. Siz rahatça giyinin!. Eminim ki sizin gibi güzel bir kızın üstünde de harikulâde duracaktır...

Suzan, bu sözü iki ettirmede. Bir dakikada giyinmiş bulunuyordu. Delikanlı döndü:

— Fevkalâde!. dedi. Muryel'e bu kadar yakışacağını sanmam!

Aynı anda cebinden bir fotoğraf makinesi çıkardı:

— Biliyor musunuz?.. Ben rejisörüm!. Sizin, bu kıyafette birkaç resminizi alayım, bakalım, belki sizi de sinema artisti yaparız!..

Karşısından, yandan ve arkadan Suzan'ın birkaç resmini aldı. Sonra genç kızın eline bir miktar para sıkıştırdı ve:

— Teşekkür ederim!. dedi. kalın!..

Benden haber alacaksınız!. Hoşca

Vimbeldon'da büyük tenis maçları yapılacağı gün gelip çatmıştı. Bu maçlarda Londranın bütün ki-

bar âlemi, bütün şıklar bulunuyordu. Nitekim, maçın başlamasına az kala Muryel de sahanın önünde otomobilinden inmisti. artunda, Vort'ta diktirdiği harikulâde ağır ipekli vardı. Şimdi herkes, bu şık esvaba ne haset gözlerle bakacaklardı kimbilir?..

Tam giriş yerine doğrulan Muryel, bu sırada önünden bir sarışın kadının geçtiğini görünce dehşetinden taş kesildi. Aman yarabbi!. O ne ya?.. Bu kadının sırtında da kendi elbisesinin aynı yok muydu?.. Olamazdı ki... Bu model, sadece onun için ve hususî bir surette yapılmıştı. İmkânı yoktu bunun..

Birkaç adım daha attı. Bu sırada esmer bir genç kadının sırtında da aynı esvabı gördü. Sonra kızıl saçlı bir dilber kızın, daha sonra yine bir sarışının sırtında aynı esvabı görmesin mi?.

Artık dayanamadı. Birdenbire gözlerinden yağlar boğanıverdi. Neydi bu canım?.. Sinema yıldızı

Muryel Krosbi'nin sırtındaki esvap dört beş kadında daha nasıl bulunurdu?.. Herkes onu, bir hazır elbise mağazasından giyinmiş sanmıyacak mıydı?.

Dehşet içinde geri döndü. Otomobiline koşacak, evine dönecekti.

Fakat tam bu sırada Paterson'la karşılaşınca işi anladı. Hırçınca:

— Bu sizin başınızın altından çıkıyor değil mi?.. dedi.

Beriki hiç bozuntuya vermedi:

— Günaydın Miss Krosbi!. Nasılsınız?.. İyisiniz inşallah?.

— Ahlâksız adam!. Benim elbisemin modelini kopya ettirip bütün mankenlerinize giydirdiniz değil mi?.. Teessüf ederim size.. Beni kızdırmak için yaptınız bunu değil mi?.

Paterson gülümsedi:

— Hayır sayın ve güzel bayan!. Sizi kızdırmak için değil, sizi bizim terzihaneden giyinmeğe mecbur etmek için!.

Genç kız asabiyetle bağırdı:

— Hayırl. Sizde giyinmiyeceğim!. Zorla değil ya!. Giyinmiyeceğim!. Sizi mahkemeye vereceğim!. Bu yaptığınız kepezektir..

Muryel, beş dakika kadar bütün hıncını orada tepinip delikanlının yüzüne binbir çeşit hakaret savurarak aldı. Sonra birdenbire boğanıp ağlamaya başladı:

— Benden ne istediniz?.. Maçlarda bulunacağıma okadar sevinmişim.. Şimdi evime dönmem lâzım. Ne istediniz benden?.. Gidip evde elbise değiştirip dönsem yine geç kalacağım!.

Paterson, üzgün, atıldı:

— Beni affedin!. Size yardım etmeği çok isterdim..

— Nasıl yardım edeceksiniz?..

— Bir dakika benimle beraber

Oraya kadar gidelim!.

Birlikte kabinelere doğru yürüdüler. 10 numaralı kabinenin önünde durdular. Paterson:

— İçeri girin Muryell. dedi. Orada bir sürpriz bulacaksınız!.. Sizin kadar güzel bir mahlûka yaracak bir sürpriz!.

On dakika sonra Muryel, ihtisam içinde tenis sahasında görününce, bütün kadınların ağızlarından gayri ihtiyari bir:

— Ah!..

Sesi fırladı.

Hakikaten harikulâde giyinmişti. Yepyeni, hiç görülmemiş bir model ve gayet ağır bir kumaş!.

Muryel bu "Ah!" seslerinin lezzetini tada tada, en ön sırada gördüğü Paterson'un yanına kadar gidip gülümsüyerek oturdu ve kulağına eğilerek:

— Ne inatçı adammışsın!. dedi. Nihayet dediğin oldu.. Paterson'dan giyindim!.

Delikanlı, genç kızın elini tutup avuçlarında sıkıttı:

— Müstakbel bayan Paterson'un da rakip terzihanede giyinmesi garip olurdu ya!..

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 İstanbul

ABONE: Yıllığı (30 sayı) 12 lira 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işleri müdürü İdris eden: FAHSİN DEMİRAY

Baskıldığı yer: TÜRKİYE BAŞİMEYİ

Sonra nazikâne:
— Aman efendim, nasıl unutulurum? dedi. Fakat önce gözlerime inanmadım... Nereden çıktınız böyle?

Patrisya sakın:

— Nevyorktan! dedi. Geleli üç gün oldu, Tayyaremi de beraber getirmiştim de, Havrdan Parise tayyare ile uçtum.

Sonra kolunu, Siliham köpeğinin boynuna dolayarak devam etti:

— Fille ben yapayalnız geldik. Yalnız Mis Evansı beraber getirdik ki bize baksın diye..

Ve köpeğine dönerek sordu:

— Öyle değil mi nonoşum?..

Hayvan, küçük bir sevinç havlamasıyla beraber kara çenesini, hanımının eline dayadı,

Genç kız izah etti:

— Ben ona neden Fil adını takım biliyor musunuz? Çok hareketli hayvan da ondan.. Çocukluğunuzda okuduğunuz kitapları hatırlar mısınız binbaşı? Hani şu meşhur şahsiyet vardır: Hiç yerinde duramıyan Fil... Artık bana bir kokteylikram edersiniz değil mi?

— Başüstüne!

— Öyleyse binin de birlikte gidip bakalım Bolonya ormanında lâleler açmış mı? Büyük bahçe gazinoları henüz kapalıdır ama, ne de olsa yine açık bir yer buluruz... Bugün bütün gün öteberi aldım.

Kapıyı açtıktan sonra söylendi:

— Parisin ne hareketli bir şehir olduğunu âdeta unutmuştum. Ne gürültülü yer burası?.

Yazan Valentin Williams

Türkçesi: C. Cahit Cem

Büyük ve Heyecanlı Casus Romanı: 13

Havada böyle şeyler yok.

Şimdi araba, Kapüşin bulvarı boyunca hızla yol alıyordu.

Hartigan, keyifli keyifli elindeki menekşe demetini kokluyordu. Artık biraz eğlenmeğe karar vermişti. Parise geldiğinden beri hamallar, otel hademeleri ve kapıcılardan başka insanla görüşmemiş gibi bir şeydi. Seyahat acentelerindeki katalogları karıştırmış, Sark şimendiferlerinin mavi ceketli memurlarına içki ikram etmiş ve polis müdüriyetinin ve hava nezaretinin kasvetli koridorlarında koşup durmuştu. Şimdi, şu zarif genç kızla lüks arabasının, sırtındaki yeni elbiseye, elindeki menekşe demetine, podüşet eldivenleriyle beyaz getrlerine gayet uygun düştüğünü düşünüyordu. Otomobil rüzgâr gibi gidiyor ve

miydi?

Patrisya yüzünü ekşitti:

— Bunu o söyledi, ben söylemedim, Nevyorkta bomboş otursaydım çıldırırdım maazallah... Onun için sizin bindiğiniz vapurun arkasından kalkan vapura bindim. Ah binbaşı kardeşimin merakından deli olacağım. Bir haber alabildiniz mi? Dalias ne yapıyor?

— Bildiğime göre o da Dö Kantinyi de hâlâ Hamburgtalar. Volf Berline gitti, Parise geldiğindenberi kendilerinden hiçbir haber alamadım.

— Eh peki siz, siz ne yaptınız?

— Birçok iz takip ettim ama henüz kat'i bir karar verebilecek halde değilim.

Mis Feyn, arabasını, çardaklı bir yolun ağzında durduruverdi ve aksi

Mis Feyn!

Genç kız, tekrar onun yüzüne baktı.

— Böyle esrarengiz bir eda peydahlamayın canım! Bildiğinizi söyleyenize bana..

Hartigan yavaş yavaş cevap verdi:

— Kardeşinizin bavullarının nereye yollandığını meydana çıkar-dım.

— Yok canım! Nereye yollanmış?

— Şimdilik size, boş yere ümit vermemek için, nereye gönderildiğini söylemekte beni mazur görün. Bir iki gün içinde daha fazla şeyler öğreneceğim, Çünkü işin doğruluğunu ararsanız, tahkikata devam etmek için yarın Paristen hareket ediyorum.

Genç kız, müteessif bir tavırla binbaşıya baktı:

— Paristen gidiyor musunuz? Halbuki ben de Pariste beraber çalışırız biraz diyordum.

Hartigan, nazikâne gülümsedi, sonra:

— Vah vah! dedi. Bu galiba mümkün olamayacak Mis Feyn!

Patrisya, aksi aksi baktı:

— Neden olamayacakmış? Ahbabınız Dallas beni istemiyor diye mi?

Hartigan sıkın bir eda takındı:

— Bu işe sizin sermayenizle giriştiğimizi biliyorum ama... diye söze başladı.

Fakat genç kız onun sözünü kes-ti:

— Sizinle biraz şu Dallas hakkında konuşmak istiyorum!

Sonra, tâ orman-ın ç gölün kenarında küçük bir çinin taraçasında karşı karşıya oturuncaya kadar hiç ağzını açmadı.

Garson, önlerine iki Martini sek getirip de çekildiği zaman, Patrisya dirseklerini masaya dayadı, karşı-sındaki ciddi yüze derin derin bakarak sakın bir sesle sordu:

— Bana Robert Dallasın hapiste yattığını neden söylememiştiniz? dedi.

Binbaşı, sıkın, çini çekti ve me-yus bir eda ile:

— Bunu da öğrendiniz mi? diye sordu.

Genç kız, sözüne devam ederken yüzünde sert bir eda belirmişti:

— Asıl adı Robert Merral imiş ve vaktiyle İngiliz hava ordusunda zabıtmış.. İngilterede casusluk suçundan üç sene ağır küreğe mahkûm olmuş ve geçen yaz, iki sene beş ay yattıktan sonra salıverilmiş. Bunları öğrendiğim zaman, meseleyi hatırladım. Çünkü bu vaka olduğ-u sıralarda ben de Amerikan gatelinde okumuştum.

Hartigan keskin:

— Casusluktan dolayı mahkûm olmadı! dedi. Kendisini, yabancı bir devlete bazı sırlar satmış olmakla itham ettiler.. Casusluk başka şey, bu başka şey!

— Ben itham sebeplerini biliyorum. Kendisi, Londra hava müdafaası komutanlığında kurmay subaymış ve bütün mahkeme esnasında Lizelot adıyla anılan bir kadına, beş bin İngiliz lirası mukabilinde gizli bir şifre kılavuzu satmış. Mahkeme, gizli celsede cereyan etmiş, fakat hususi detektif acentesi direktörü Pinkerton diyor ki...

Bedbaht bir tavırla önündeki bardağı süzen binbaşı, şiddetle başını kaldırarak, dehşet içinde tekrarlardı:

— Pinkerton ha?

Sonra kaşlarını çatı.

Bakışları, binbaşının ayıplayan gözleriyle karşılaştıkça Patrisya kı-zardı, Fakat aksi bir tavırla:

— Neden ona başvurmayacaktım ki? Kiminle iş gördüğümü bilmek hakkım değil mi?

Fakat Hartigan me-yus, başını indirdi:

— Ama böyle yapmayacaktınız çocuğum!

— Öyleyse Dallas, neden bana

(Arkası 14 üncü sayfada)

Patrisya, arabayı oraya buraya çarptırdıktan sonra: « Bu uzun şasili arabaları döndürmek zor oluyor! » dedi.

Yalan değildi. Çevrelerini bir klakson, düdük ve boru kakafonisi sarmıştı. Binbaşı:

— Galiba arabayı yanlış istikamette durdurdunuz! dedi.

Eliyle üzerinde: (Tek istikamet) yazılı bir plâkayı göstererek:

— Bu sokağa yanlış taraftan girdik! diye söylendi.

Patrisya sükûnetle:

— Sahi! dedi. Bir sene var, ki Pariste otomobil kullanmadım. İnsan, ne çabuk unutuyor

Arabayı durdurttu, gerilettili. Arkadan duyulan bir çarpma sesini, birtakım Fransızca küfürler takip etti. Patrisya arabaya tekrar yol verdi. Bu sefer de bir parmaklığa çarptı, makineyi tekrar geriye aldı, lâkin yeni bir çarpışma oldu. Kal-dırımında bir polis memuru, elindeki beyaz işaret sopasını sallıyarak, ba-gırıp çağırıyordu, lâkin Amerikalı kız, gayet sakın kaldı ve söylendi:

— Bu uzun şasili arabaları döndürmek çok zor oluyor...

Nihayet doğru istikamette yol almağa başlamışlardı. Genç kız hâlâ söyleniyordu:

— Tayyare daha hoşuma gidiyor.

oturduğu yerin arkalığına dayanan Hartiganda, nihayet dinlenebileceği hissi uyanıyordu.

Genç kız:

— Sizi aradım ben! dedi. Hattâ vasım Hastingse telefon da ettim ama, adresinizi veremedi... Hangi otele indiniz?

Binbaşı:

— Grand Otel! dedi. Fakat Pariste daha bir sürü yer var, ki oralarından hakkımda malûmat alabilirsiniz. Çünkü hayatımda en aşağı on, on iki kere Pariste uzun zaman kaldım. Hani şöyle, muharebeler arasında fasıla hasıl oldukça soluğu Pariste alırdım. Mübalâğa etmeden söyleyebilirim ki, ben Opera meydanında görünür görünmez, ortalıkta harp havası esmeğe başlar ve bütün Fransız millî müdafaası endüstrisi tahvilâtı, birkaç puvan yük-seldikten başka, her türlü sulhçü teşekküller de mateme bürünürler. Neyse, şimdi orasını bırakalım. Sizin buraya gelmeniz, biraz acele ettiğinizi ve fikrinizi değiştirdiğinizi gösteriyor. Dallas, size bu ayın sonunda tahkikatımızın neticesi hakkında rapor verecek değil

bir sesle:

— Ne demek? dedi. Bir haftadan beridir dördünüz de Avrupadasınız ve bana öğretecek hiçbir şeyiniz yok ha?!

Hartigan omuzlarını silktili:

— Arkadaşlarım hakkında birşey söyleyemem. Size de söyledim ya, geldiğindenberi kimseden haber almış değilim.

Genç kız, binbaşıya soran gözlerle baktı:

— Siz, kardeşimin gezip tozduğu kadını arıyacaktınız, değil mi? Bulamadınız mı kendisini hâlâ?

Hartigan, hayır yerine başını salladı:

— Daha bulamadım. Fakat izini ele geçirdiğimi umuyorum.

Patrisya hafifçe güldü.

— Sahi mi? Zaten sizin beni ümitsizlendirmeyeceğinizi biliyordum binbaşım! Sizi üçüncü sokağın o eski yazıhanesinde ilk defa görür görmez, size karşı hemen derin bir itimat uyandı içimde. Bu işin idaresini, daha baştan size vermediğime çok pişmanım. Bu kadınla Cimmi Pariste olmasınlar sakın?

— Bildiğime göre burada değiller

SIR

Nakleden: I. ŞERİF

müessesesinde çalışanlara, fabrikanın ve alelumum işlerin gayet kötü gittiğine, iflâsın yakın olduğuna dair, uzun ve acıklı izahatta bulundu.

Fakat Mikael'in şüphelerinin gayet boş olduğu bir zamanda meydana çıktı. Müessesenin bütün memurları, aylıklarının yarıya indirilmesini kendiliklerinden teklif etmekle kalmadılar. İçlerinden, parası birikmiş olanların çoğu getirip, biriktirdikleri paraları, vaziyetini düzeltsin diye patronlarına teslim ettiler. Müesseseden alacağı olanların birer birer gelip alacaklarının ödenmesini uzun bir zamana tâlik ettikleri görüldü. Yeni yeni müşteriler türedi ve peşin para ile büyük alışverişler yaptılar.

Bizzat Mikael'in metresi Jorjet bile, o zamana kadar oturmakta olduğu koca köşkten vazgeçerek, ufacık bir kira odasına sığınmak istediğini söyledi.

Hasılı Mikael Şmitter, muhitindeki insanların hepsinin kötü olmak şöyle dursun, bilâkis melek huylu kimseler olduklarına tamamen kanaat getirmek mecburiyetinde kaldı.

Bu nasıl olmuştu? Böyle birşey mümkün müydü? Dünyada hiç fena adam mı kalmamıştı?

Beyhude kafa çatlatmayın! Bunun bir tek ve gayet basit sebebi vardı, ki o da Kete'nin sır saklamak hususunda vermiş olduğu sözdü.. Zira Kete, patronunun kendisine açtığı derdi kimseye söylemeyeceğine, yalnız matmazel Jenni'ye açacağına dair söz vermemiş miydi? Halbuki Jenni, dünyanın, en çenesi düşük insanıydı. Vaziyeti Kete'den haber alır almaz hemen bütün ticarethane memurlarına ve müstahdemlerine yetiştirmiş; patronun, hepsini denemek istediğini haber vermişti. Böyle görüşüklü, ve danışıklı bir oyun bahis mevzuu olduğunu anlıyan Mikael'in memurları da patronlarına yaranmak da birbirleriyle yarışa çıkmışlar. Elilerindeki, avuçlarındaki parayı ona teslim ettikten gayri, alacaklıları ikna edip paralarını uzun bir zaman sonra istemeğe razı etmişler, gayrete gelip peşin para ile mal alacak yeni müşteriler edinmişlerdi..

Hakikaten de aradan altı ay geçmeden Mikael Şmitter, memurlarından aldığı bütün parayı faiziyle kendilerine ödedi. Hepsinin aylıklarını yalnız eski seviyesine çıkarmakla kalmadı, bir çoğuna mühim zamlar da yaptı. Bütün borçlarını temizlemişti.

Metresini de tekrar geniş bir köşke yerleştirdi.

Ve bir akşam, yine matmazel Kete'yi akşam yemeğine davet etti.

Patronla kâtime tekrar aynı lokantada oturdular. Mikael yine bir hayli şarap yuvarladı. Şuradan buradan, derken eski mevzua döndükler vakit Kete:

— Ben size demedim miydi? İnsanlar hakkında fena düşünüyorsunuz! demedim miydi? diye sor-du.

Ve cevap olarak patronundan şu acaip sözleri eşitti:

— İnsanlar yine de fenadır Ketel.

— Ama gözünüzle gördünüz, ki değilmiş işte.. Hepsi sizin çevrenizde nasıl pervaneler gibi döndüler gördünüz..

Patron Kete'nin yüzüne baktı:

İnsan oğlu kendisini iki şeyden korumalıdır, demişler. Kadınla şaraptan! Ama düşünün bir kere bir erkek, günün birinde hem kadının, hem de şarabın pençesine düşerse ne olur? Ne olacağını size Mikael Şmitter'in başından geçen vak'a anlatacaktır.

Mikael Şmitter, kumaş fabrikatöriydi. Zengin, işleri yolunda, hali vakti yerinde bir adamdı. Yahut da herkes öyle bilirdi... Bir akşam tuttu, kendi yazıhanesinde çalışan genç ve güzel bayanlardan Kete'yi kibar bir lokantaya akşam yemeğine çağırdı. Patronla memuresi orada oturup karınlarını doyurdular. Bir kaç şişe de şarap devirdiler. Daha doğrusu şarabı bayan Kete değil de Mikael'in kendisi devirdi. Kete ise, ihtiyatlı davranıp sadece bir iki yudum almakla iktifa etmişti...

Mikael'in tek başına devirdiği şarapların ise şu tesiri oldu, ki bir iki saat sonra dili peltekleşmeğe, gönlü bayılmağa, içine bir hüznün çökmeğe başladı, Kete'ye:

— Size bir itirafta bulunacağım!.. Daha doğrusu bir sır tevdi edeceğim!.. dedi. Fakat bunu kimseye söylememenizi rica ederim!..

Önce Kete, bu sırrın ne olabileceğini pek merak etti. Nitekim Mikael'de içini açmakta gecikmedi:

— Ben zengin, kudretli, sözü geçer bir adamım!.. Bütün etrafımdakiler bana bunun için saygı gösteriyor; yani param için yüzüme gülüyorlar!.. Bu halden ne kadar ıstırap duyuyorum, size imkânı yok anlatamam Ketel!.. Acaba parasız pulsuz bir adam olsaydım, bugün bana dostluklarından bahsedenler, semtime uğrayıp halimi soracaklar mıydı?..

Madmazel Kete, patronun adetâ yaşlı gözlerle yandığı bu deritten müteessir olarak teselliye çalıştı:

— Biliyor musunuz? Sanırım ki pek çok zenginler, sizin çektiğiniz bu ıstırapı çekerler!.. Fakat etrafınız hakkında böyle kötü şeyler düşünmeyiniz!.. Emin olun ki muhitinizde para ile alâkalı, menfaatperest kimseler yaşamıyor!..

Mikael:

— Yok!.. dedi. Sizi kastetmedim zaten.. Sizin ne sadık bir insan olduğunuzu bilirim!.. Fakat içime giren bu şüpheyi yenmek için kat'ıyyen, etrafımdakileri denemeğe de karar verdim..

— Nasıl yapacaksınız bunu?..

— Kimseye söylemezseniz size açarım!..

Kete yemin etti.

— Matmazel Jenni'den gayri kimseye söylemem.. O, çok iyi arkadaşımdır.. Ondan sır saklıyamam!..

— Pkâlâ!.. Razıyım. Şuhalde anlatayım.. Ben birdenbire fakirleşmiş, işleri bozulmuş bir adam rolü oynayacağım!.. İflâsa sürükleniyormuşum gibi davranacağım.. Bakalım, çevremdekiler bu yeni durum karşısında bana nasıl muamele edecekler?..

Böylece karar verildi ve birkaç gün sonra Mikael Şmitter, kendi

SİNEMA

George Raft

Hayatı:

George Raft 27 Eylül 1903'de New York şehrinde doğdu. Onbir kardeşin altıncısıydı. George küçükken derslerinden ziyade boksa meraklıydı. Nihayet mektepten tamamen vazgeçerek kendini boksa verdi. Fakat pek göze görünür bir muvaffakiyet kazanamadığı için vazgeçti ve bu sefer dansör olmağa karar verdi. Çok geçmeden kendini tanıttı ve Broadway sahnelerinden teklifler almağa başladı. Bir aralık Londra'ya geldi ve şimdiki Windsor Dükü, kendisinden dans dersi aldı.

New York'a döndüğü zaman en parlak dans yıldızlarının partönerliğini yaptı ve zamanla en büyük müzikallerin prodüktörlüğüne kadar yükseldi. Ondan sonra bir de sinemayı denemeğe karar verdi.

Filmleri:

George'nin film yıldızı olması için uzun zaman bekleme-i icap etmedi. Bir gece Brown Derby lokantasında otururken bir rejisör kendisini gördü. Yeni çevireceği bir filmde « Cinsî cazibe sahibi bir kötü adam » tipine ihtiyacı vardı. George'yi bu role çok uygun buldu. George hemen ertesi gün filme başlamış bulunuyordu. Bukadar kolayca artist olmasına rağmen parlaması uzun sürdü. Zira tip itibarıyla Valentino'ya benzeresi onun aleyhine oluyordu. En nihayet Scarface isimli bir filmde gözü çekti. George'nin son filmleri Mr. Ace, Nocturne ve Christmas Eve'dir.

Aşkları:

Hollywood'un en çapkın adamlarından biri olan George şehrin en güzel yıldızlarından bazıları ile büyük aşk maceraları geçirmiştir. Bunlardan en büyüğü ve en süreklisi Norma Shearer'le aralarında geçen maceradır. Hattâ herkes onların evleneceğini sanıyordu. Fakat George ansızın Betty Grable ile sevişmeğe başladı. Bu da fırtınalı bir aşk oldu. George'nin en son sevgillileri Helena Carter ve Iris Bynum'dur.

— Tabii! dedi. Sen Jenni'ye bizim plânı anlatınca o da ayaklı gazete gibi, yetiştirmedik kimse bırakmadı!..

Kete bozulmuştu. Patron devam etti:

— Fakat şimdi sana bir sır daha söyleyeceğim.. Sakın bunu kimseye açma Ketel. Bu sefer, sahiden saklıyacaksın!..

— Başüstüne mösyö Mikael!..

Patron, kurnaz kurnaz güldü:

— Ben sana geçen sefer yalan-

cıktan iflâs edeceğim dediğim vakti, sahiden iflâs halindeyim.. Eğer bana bu kadar yardım edilmiş olaydı, batacaktım, ancak yapılan yardımlar sayesinde, ki tekrar kendimi kurtardım!..

— Demek mahsustan söylemişsiniz?..

— Değil mi ya?.. a kızım, kadın kısmının ağzında bakla ıslanır mı?.. O sırrın nasıl olsa yayılacağını biliyordum.. Hattâ bu sefer ki bile yayılacak ama artık iş işten geçti..

MÜTHİŞ BİR PLÂN

Nakleden: Ercümend

Valmur, bir taş külçesi gibi yere yıkılıp uzanmıştı.

Röne Valmur, bir ağacın ardında bekliyordu. Burası Fontenblo'nun pek تنها bir dörtyol ağzıydı. Kış yaklaşıyor, havalarda bir hayli serinlemiş bulunuyordu... Etrafın tenhaliğine emniyet getirdikten sonra taşlı yolun ortasına kadar yürüdü.

Buraya, pek müthiş bir iş yapmak, bir adam öldürmek için gelmişti.

Cebinde, amcazadesi Fransis Mugal'ın tabancası vardı ve Valmur, şimdi boyuna bu tabancanın kabzasını okşayıp duruyordu.

Aslı aranırsa Valmur, namuslu bir adamdı. Ömründe kötü bir hareket yapmış değildi. O halde nasıl oluyor da buraya adam öldürmek için gelmiş bulunuyordu? Bu, acıklı bir hikâyedir! Röne'yi bu cinayet kararına vardırان hâdiseler serisi, yavaş, fakat pek metodlu bir şekilde birbirini takip etmiş, genç adam nihayet sevdiği kadını elde edebilmek için, onun kocasını ortadan kaldırmaktan başka çare kalmadığını görmüştü. Hattâ bu çareyi o, tek başına düşünmüş değildi. Jaklin'le birlikte aynı kararı vermişlerdi.

Yoksa Röne, ilk önce büsbütün başka bir karardaydı. Jaklin'e birlikte kaçmalarını teklif etmiş, fakat kadını ikna edememişti.

— Seni dünyanın tâ öbür ucuna kadar götürürdüm.. Kimse bulamazdı Jaklin!. demişti.

Ama Mugal'ın karısı korkmuş görünmüştü:

— Hayır! demişti. Fransis bizi nasıl olsa bulur.. Bir gün karşımıza dikilirse, sonra...

— İyi ama şekerim, kocan, bizim

peşimizden gelmeğe yetecek parayı bile bulamaz!. Herhalde dedemiz Viktor ona bu parayı vermez.

Jaklin, sarışın başını sallıyarak yine:

— Hayır, hayır, diye itiraz etmişti. Sen Fransis'in ne kadar kinci olduğunu bilmezsin!. Bir kere bize kancayı takarsa, ömrümüzün sonuna kadar yakayı kurtaramayız!. Canımızı almadıkça peşimizi bırakmaz!

Bu sözlerden sonra Röne'ye, boyunu bükmeğe düşmüş ve:

— Keşke seni hiç tanımamış olaydım Jaklin!, diye mırıldanmıştı.

Keşke tanımasaydı!, Kendisi müstemlekelerdeyken yeğeni Mugal ile evlenmiş olan bu kadını gördüğüne ne rahatı kalmıştı, ne de huzuru!. Gönlü ferman dinler mi? Jaklin'in evli olduğunu filân düşünememiş, ona çığırına vurulmuştu. Sonradan kadına:

— Kocandan ayrıl da evlenelim!,

Diye yalvardığı vakit Jaklin:

— Bu, artık tamir kabul etmez bir şeydir Röne! demişti. Beni mümkün mertebe görmemeğe çalış ve birbirimizi unutalım!.

Röne, bu kararla Fransadan ayrılıp gittiği vakit, Jaklini unutma yolunda bir tedbir addettiği seyahatin, içindeki aşkı büsbütün körüklediğini ve artık Jaklini görmeden yaşamaya dayanamaz bir hale geldiğini hissetmişti.. O zaman, seyahati yarıda bırakıp geri döndü ve artık Jaklini elde etmek için herşeyi yapmaya karar verdi.

İşte yeğeni Mugal'ın öldürülmesi projesi, bundan sonra doğdu. Bu iş gittikçe akli kesiyordu, fakat Jak-

line açmaktan çekiniyordu. Halbuki genç kadın da onunla karşılaştığı zaman sessiz bakışlarla Röne'yi stizmekteydi. Yoksa? Yoksa aynı düşünceler Jaklin'in de mi kafasını kurcalamaya başlamıştı?

Delikanlıya genç kadın bu mevzu, bir gün, hiç farkında olmadan ve önce birbirlerine karşı gayet çekingen, üstü örtülü kelimelerle yanaştılar. Sonra sonra ikisinde de Fransis'in ortadan kaldırılması düşüncesinin yer ettiğini görünce daha cesaretlendiler ve nihayet bu meseleyi apaçık konuştular.

Bundan sonraki günlerde Jaklin'in kocasının nasıl öldürüleceği hakkındaki plânı mükemmelleştirildi. Mugal ailesi, her yaz olduğu gibi Paris banliyölerinden Marlot'ta yerleşmişti. Fransis bu yaz devresinde evine ancak haftadan haftaya ufak otomobiline atlayıp gelebiliyordu.

Fransis'i yol üstünde bekleyip otomobilinden indirerek öldürmek fikrini ortaya Jaklin atmıştı. Yoksa Röne'ye kalsa, o daha başka, daha yumuşak bir çare aramıştı. Meselâ Fransis'e ufak zehir dozları verip yavaş yavaş onu ölüme sürüklemek, Röne'nin daha ziyade aklının yettiği bir işti. Halbuki Jaklin, işin bu kadar süruncemede kalmasını istememiş, Röne'nin bir tabanca ile kocasını yere sermesini daha kestirme bir tedbir telâkki etmişti.

O sabah, kocasının, daima otomobilde duran tabancasını çıkarıp Röne'ye verdi. Akşam, geç vakitlerde Fontenblo yolları, bir hayli تنها olurdu. Evine daima bu yoldan gidip gelmekte olan Fransis Mugal, yol üstünde amcazadesi Röne'ye raslarsa ne hayret eder, ne de şüphelenirdi!. Zaten şimdiye kadar yollarda az raslaşmış değillerdi ki...

Plâna göre Röne, akşam karanlığında Fransis'in otomobilini durduracak ve yerde bir şey arıyormuş gibi yaparak, Fransis'i otomobilinden indirdikten sonra tabancayı çekip ateş edecekti. Ondan sonra silâhı da cesedin yanına bırakacaktı. Böylece Fransis'in kendine ait bir silâhla ölmüş olması, hâdiseye bir intihar süsü verecekti. Zaten Röne, tabancayı eldivenli ellerle tutacağı ve o sırada otomobilin inen Fransis'in de otomobil sürerken eldiven kullandığı malûm olduğuna göre tabanca üstünde herhangi bir parmak izi bulunması, bahis mevzuu değildi. Elsasen Fransis'in birçok borçları olduğunu ve paraca sıkıntı çektiğini

herkes biliyordu. Bütün bunlar üstüste gelince adamın intiharı muhakkak addedilecekti.

Böylelikle Röne, hem Jaklin'e konmuş oluyor ve hem de Viktor dedenin bir mirasçısını ortadan kaldırıp bütün mirasa tek başına vâris kalıyordu.

Bütün bunları bir lâhzada düşünen Röne, birdenbire ileriden doğru bir otomobil ışığı sezince Fransis'in otomobilinin motor sesini de tanımakta gecikmedi.

Yolun ortasına çıktı. Yerde bir şey aranır gibi yaparken bir yandan da Fransise dur işareti verdi. Jaklin'in kocası, arabasını durdurup beş metre ötede indi.

— Ooo Röne!, Bu saatte burarlarda ne arıyorsun bakalım?.

Röne, cevap yerine, yaklaşmasını işaret edince yanaştı. Röne birdenbire cebinden tabancasını çıkarıp tetiğe bastı. Fakat silâh patlamadı ve tetik kuru bir ses çıkarak düştü. Telâşla tekrar tetiği çekti, yine aynı ses...

Halbuki Fransis, birdenbire geri sığramış, tabancasını çekmesiyle Röne'ye ateş etmesi bir olmuştu. Röne Valmur bir taş külçesi gibi yere yıkıldı.

Bu esnada, otomobilden bir başka yolcu daha fırlamıştı, Fransis'e:

— Yakanızı iyi kurtardınız Mös-yö Mugal!. diyordu. Bu adamı tanıyor muydunuz?.

— Tanımaz olur muyum Bay Komiser!. Bu, benim amcazadem Röne Valmur'du.. Meğer canıma kasdı varmış.. Baksanıza.. Bir an öleceğimi sandım, ödüm patladı..

Komiser:

— Şimdi ölüyü kenara çekelim de jandarmaya haber verelim!. dedi. Allahtan ki yanınızda ben vardım, Şahadet edince, kendinizi müdafaa halinde bulduğunuz meydana çıkar, suçsuzluğunuz anlaşılır. Merak etmeyin!.

Ve işte Fransis Mugal ile karısı, Viktor dedenin mirasına ortak olan Röne Valmur'u böyle bir plânla ortadan kaldırıp yedi ay sonra ölen dedenin mirasına da tek başlarına konmuş oldular.. Fakat kimse, bu işin aslından, Röne'ye kasden barutu ıslanmış kurşunlarla dolu bir tabanca verilmiş olduğundan ve bütün bu işlerin karı koca tarafından hesaplanmış olduğundan şüphe etmedi!.

KESKİN ZEKÂ

Vaktiyle, kadınların hâkim olduğu bir memlekette, bir adamı idama mahkûm ederler. Adam, idam edileceği gün sehpanın altına getirilir. İlmik boynuna geçirilir. Neden idama mahkûm olduğu, orada hazır bulunan kadın savcı tarafından okunur. Hem kendisi, hem de kadın seyirciler dinlerler. Nihayet, âdet olduğu üzere kendisine:

— Son bir istegin varsa söyle!. derler.

Adam, son istek olarak öyle bir şey söyler ki, bu sözünü kendisini de idamdan kurtarmış olur.. Acaba mahkûmun son isteği neydi dersiniz?

Geçen sorudaki salyangoz, hergün 4 metre çıkıp 3 metre düşünce, günde 1 metre tırmanabilmektedir. Son gün ise dört metre çıkınca direğin tepesine ulaşır ve bir daha geri dönmez. Bu itibarla direğin tepesine 12 günde tırmanmış olur.

NAT PINKERTON

VAKİT YAKLAŞTI MORRISON... ÖĞLE YEMEĞİNİ LONDRA'DA YIYECEĞİZ.. NASIL MEMNUN MUSUN?

MEMNUNİYETİMİ İFADE İÇİN KELİME BULAMIYORUM EFENDİM.

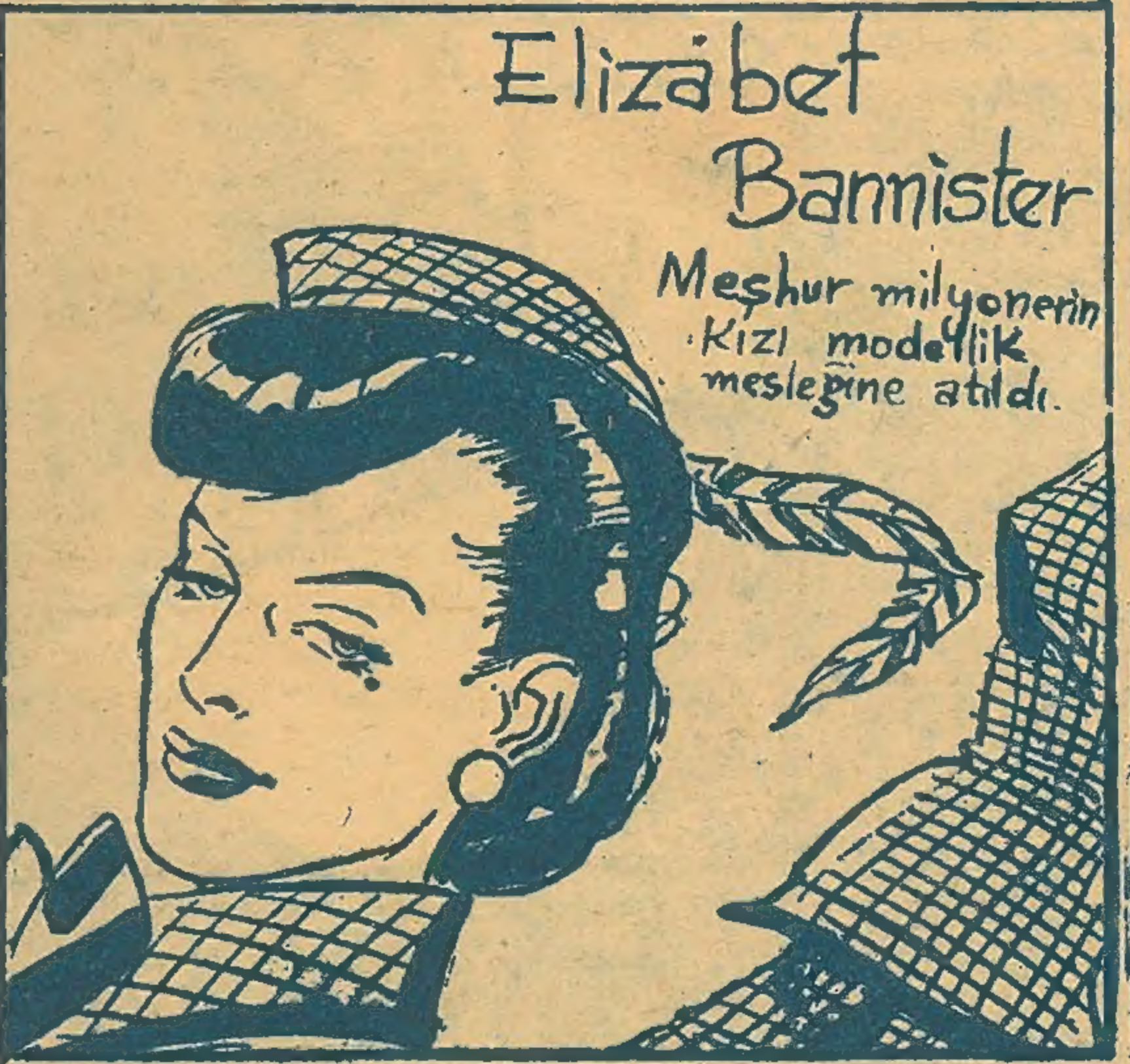

HAKLISIN MORRISON.. HERHALDE GÜZEL TATİL GEÇİRECEĞİZ. ANERİKAN'DAN NE HABER İSTERSİNİZ?

POLİS HABERİNDEN BAKA HER ŞEY

SUMODİLLERDEN BAZILARI ÇOK GÜZEL ŞEYLER.. HELE ŞUNA BAK

Elizabeth Bannister

Meşhur milyonerin kızı modellik mesleğine atıldı.

ÇOK GÜZEL BİR KIZ.. AMA BEN SİZİN SARIGINLARDAN HOŞLANDIĞIMI Zİ SANIRIM.

EYET ÖYLE.. FAKAT BU ESMERLERİN GÜZEL OLMADIĞI.. DEMEK DEĞİLDİR.

TESADÜFE BAKIN.. BAYAN DORYAN'DAN BAHSE DİYOR..

BAYAN ELİZABET.. BU YAZ BAYAN DORYAN'IN İDARESİNDE BİRKANCI MODELLE BİRLİKTE PARİSE GİDECEKTİR.

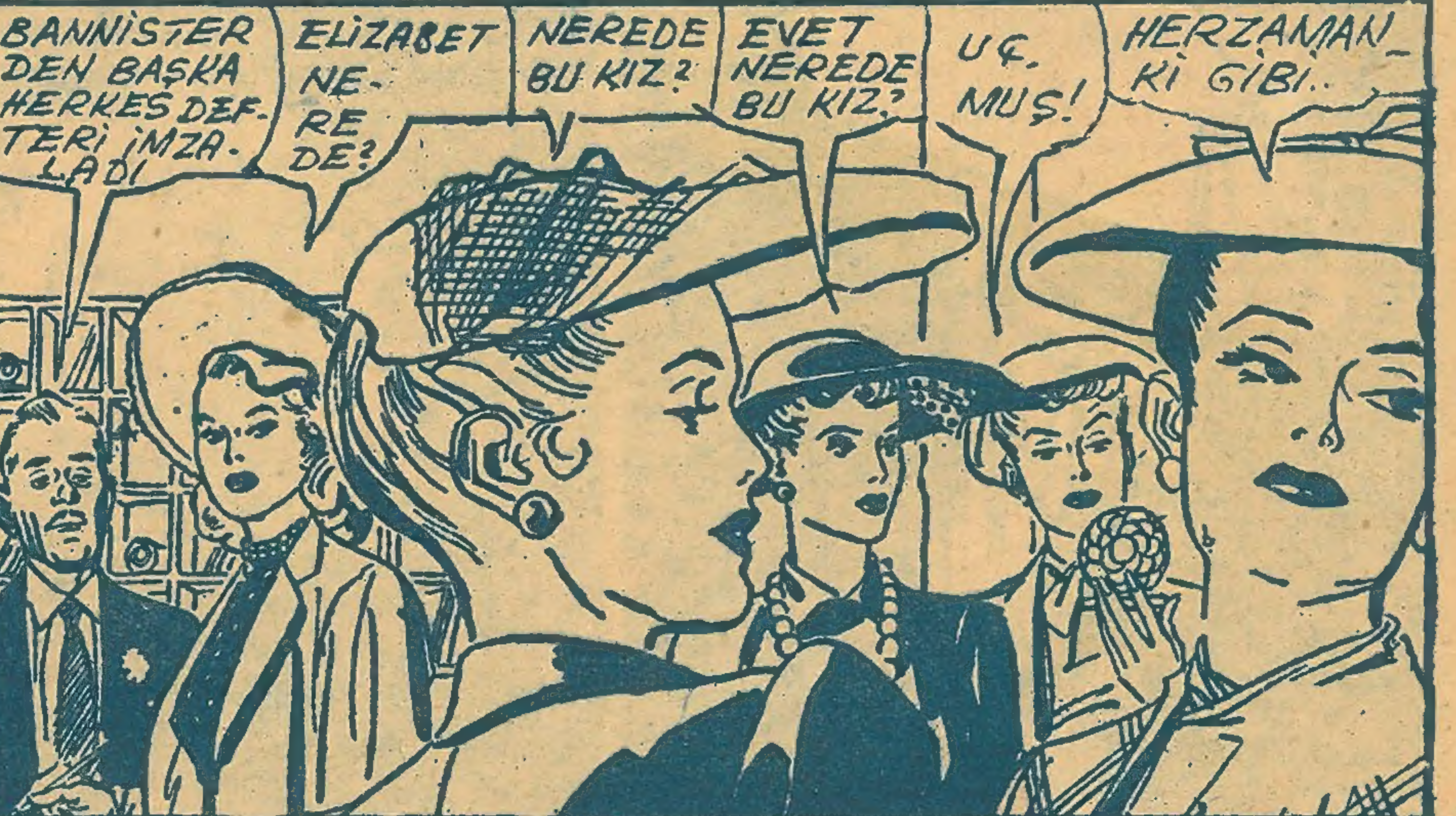
LONDRA'DA İMPARATOR OTELİNDE..

FEVKALÂDE

HARIKU LADE

GÜZEL MEMLEKET

OTELDEKİ YERLERİMİZ HAZIR MI?

BANNİSTER DEN BAKA HERKES DEFTERİ İMZALADI

ELİZABET NEREDE?

NEREDE BU KIZ?

EYET NEREDE BU KIZ?

UÇMUŞ!

HERZAMAN Kİ GİBİ..

BETTYA BANNİSTERİN NEREDE OLDUĞUNU GALİBA BİLİYORDUM MİS DORYAN.. LONDRA'YA VARDIKTAN ONBEŞ DAKİKA SONRA BİR İNGİLİZ ERKEĞİYLE GEZMEĞE BAHSE TUTUŞMUŞTU..

AMAN ALLAHIM!

BAYAN BANNİSTERİN BAŞINA BİR ŞEY Mİ GELMİŞ?

YENİ BİRŞEY DE GİL.. BUKIZ NE MEN EN UFAK BİR ŞEY İÇİN BAHSE TUTUŞUR.

NE ŞAHA NE MAHLUKLAR..

LEYDİ VİNTER.. BRUK'UN MODEL LERİ.. BAK KENDİSİ DE GÖZÜKTÜ.

ARKASI VAR

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

31

BİNLERCE YARASA DUMAN-
DAN KAĞTILAR VE MAĞA-
RADAN DIŞARI UÇADILAR.

MAĞARAYI YARA-
SALARDAN TEMİZ-
LEDİK. ŞİMDİ KEŞFİ-
MİZE DEVAM EDE-
BİLİRİZ.

ÖYLEYSE
BAŞLIYALIM.

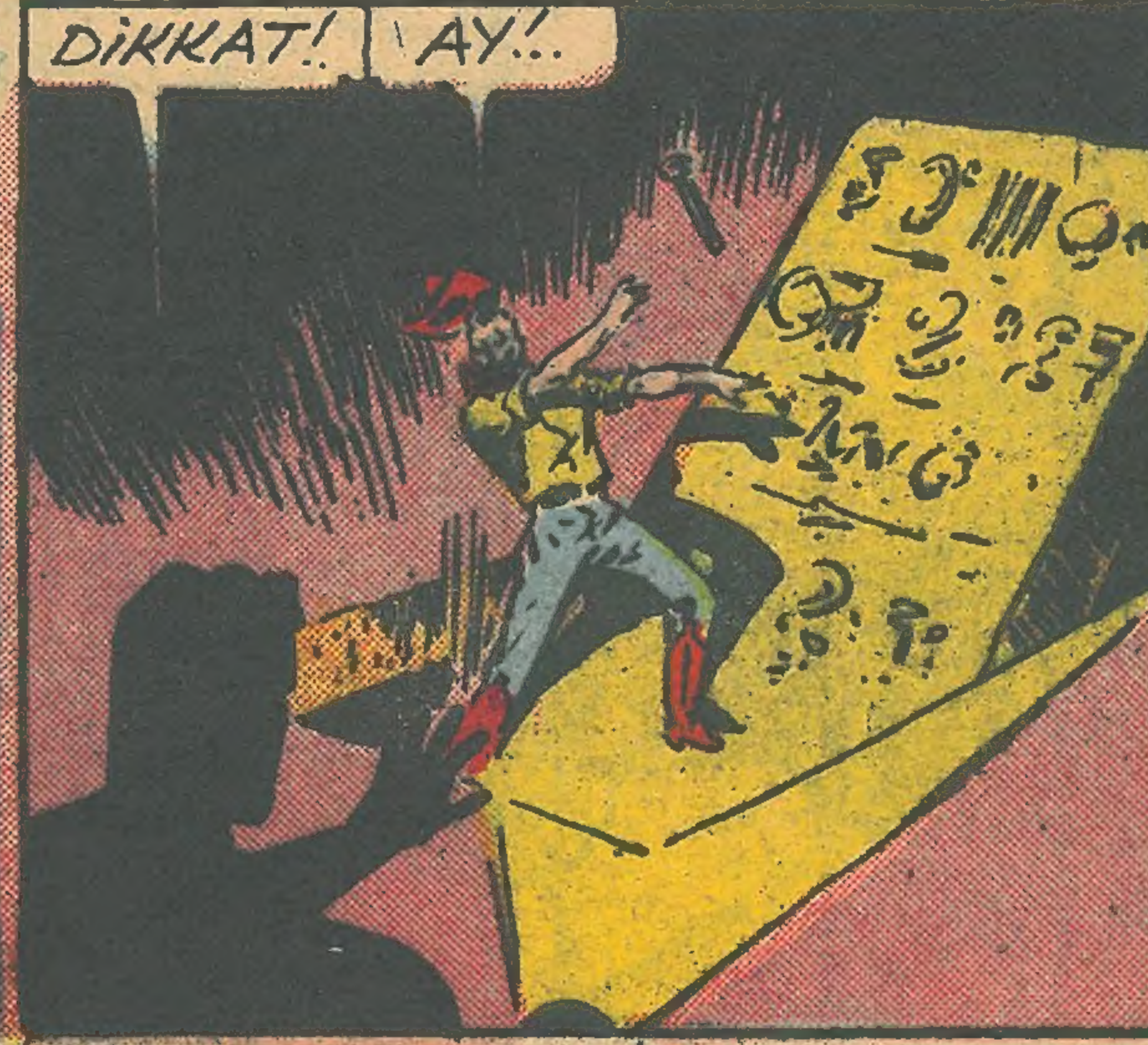

O İP NE İŞE
YARAYACAK?

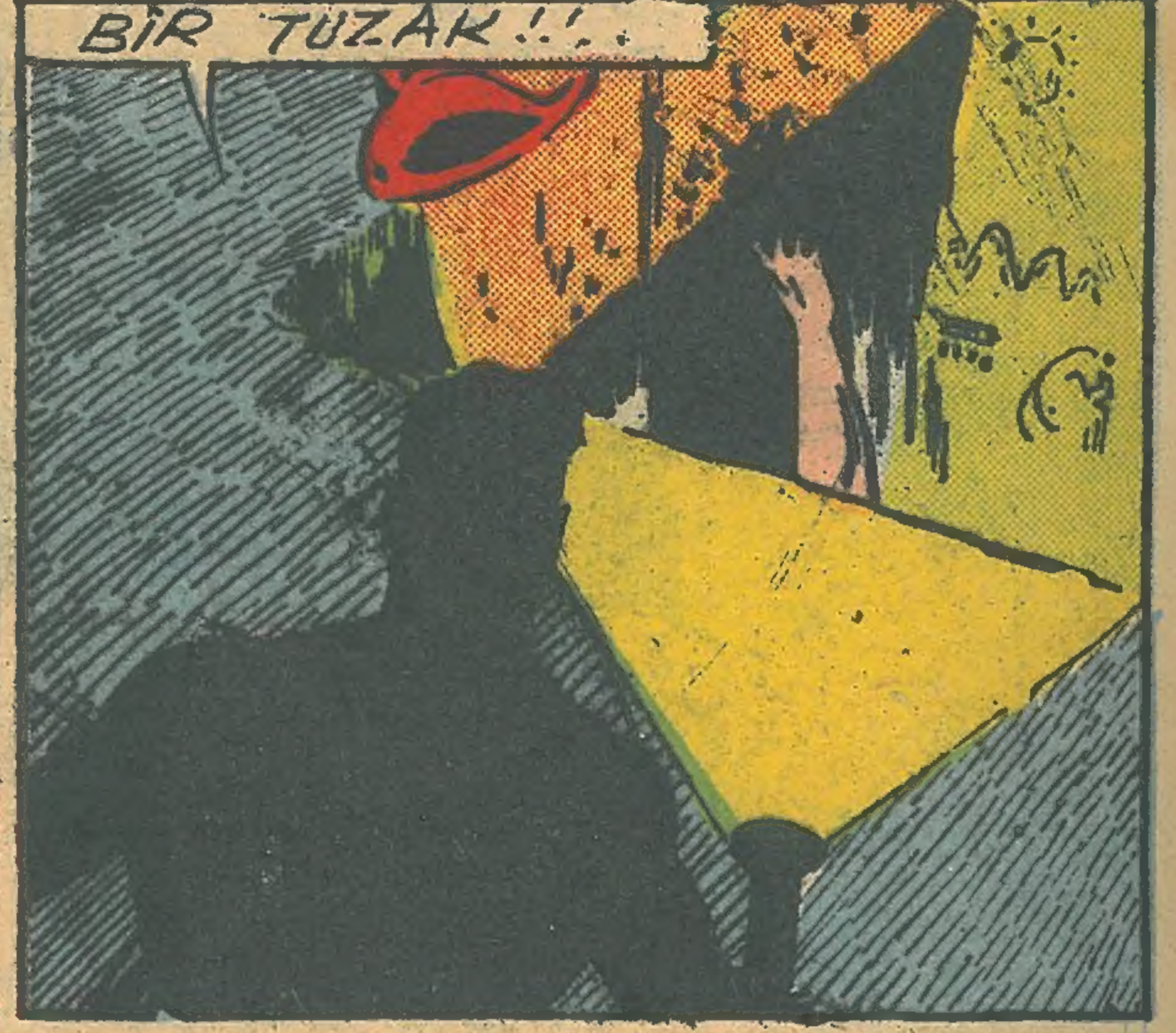
KİMBİLİR? LAZIM O-
LURSA DİYE ALDIM.
TEDBİRLİ OLMAK
İYİ ŞEYDİR..

ŞU ACAYIP TAŞA BAKIN.. TET-
KİK ETMEK İSTİYORUM.
DUR GİDEYİM...

DİKKAT! AY!!

BİR TUZAK!!

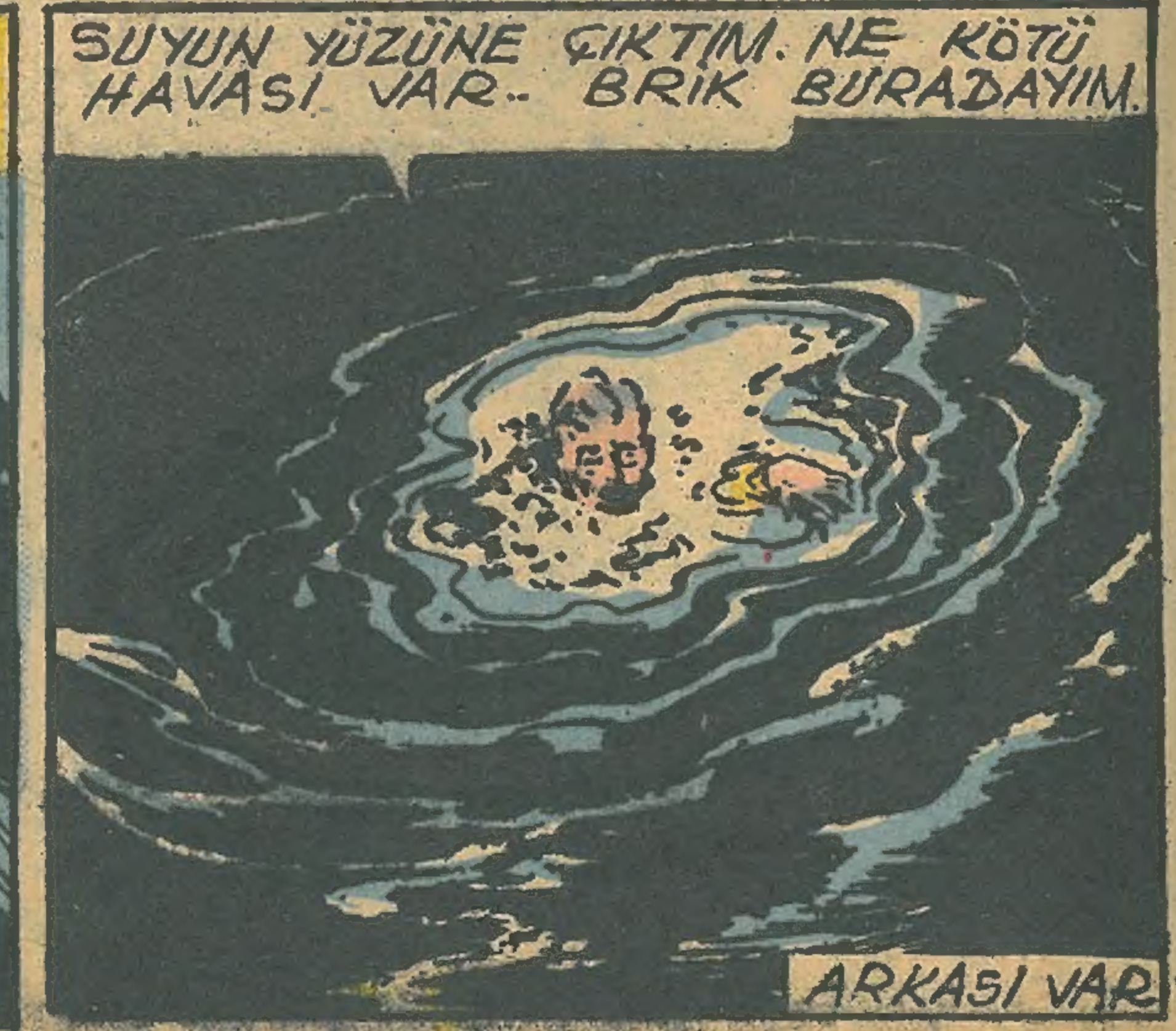
PROFESÖR
MAĞARADA
BİR KUYU-
YA DÜŞ-
TÜ. BRIK
ÜMİTSİZ
ÜMİTSİZ
SESLENDİ

SESİMİ İŞİTİ-
YOR MUSUNUZ?

ŞİMDİ ÇIKABİLİRİM.. BİRAZ
DAHA NEFESİMİ TUTA-
BİLSEM..

SUYUN YÜZÜNE ÇIKTIM. NE KÖTÜ
HAVASI VAR.. BRIK BURADAYIM.

ARKASI VAR.

YILAN KADIN

GLOKO MARSELLAYA YAKLAŞIR.
NEDEN KORKUYORSUN SANA KİM
FENALIK YAPABİLİR.
BEN SENİ MÜDAFAA
İÇİN BURADA
DEĞİLMİYİM?
BEN SENİN SÜÇ
ORTAĞIYIM.

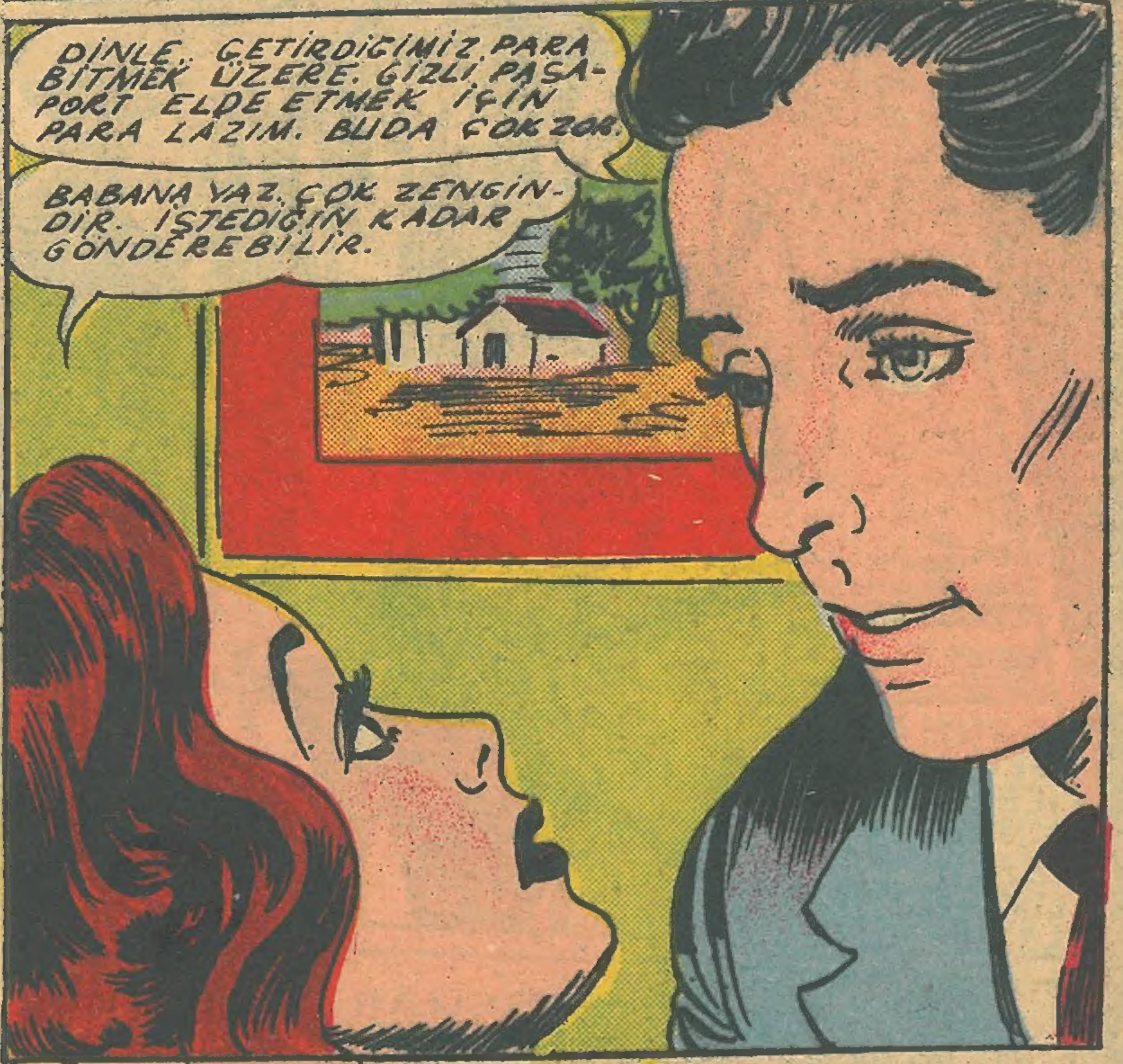
DELİMİSİN SEN
BEN HİÇ BİR
FENALIK YAP-
MADIMKI.

31
61

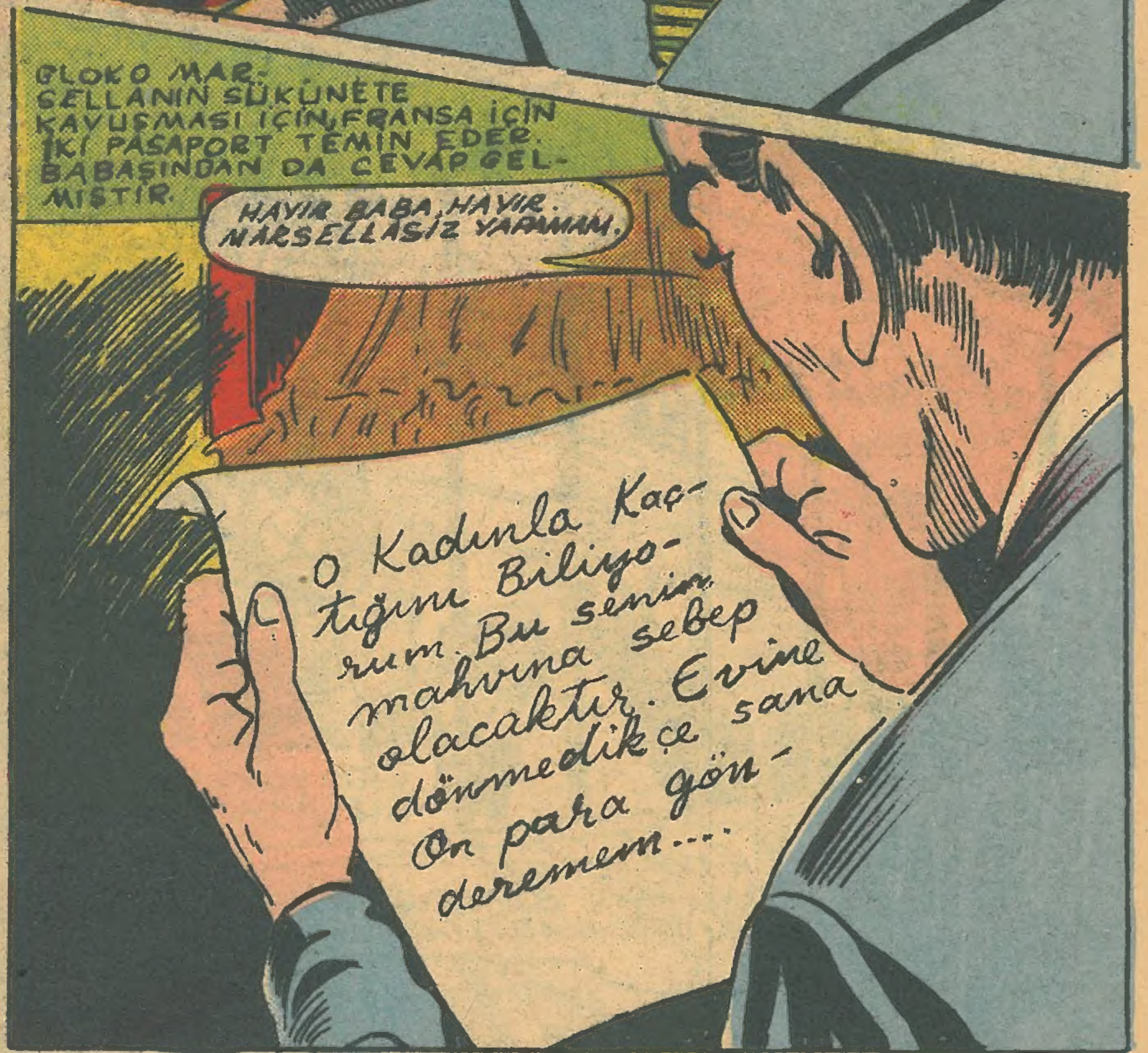
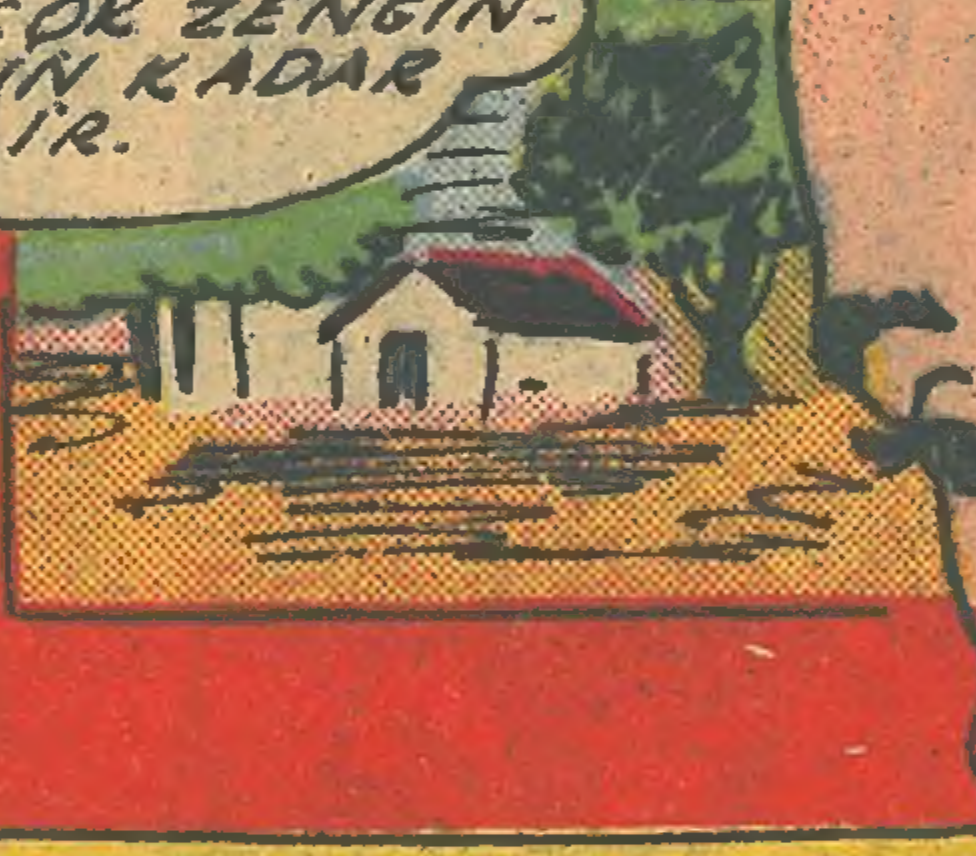
ÖYLEYSE NİÇİN YABANCI
MEMLEKETLERE KAÇMAK
İSTİYORSUN?

GİDO İLE VALLİ SAHİT
OLARAK BENİ MAHKEME-
YE ÇAĞIRABİLİRLER. HAL-
BUKİ BEN İSTEMİYORDUM..
İSTEMİYORDUM..

DİNLE. GETİRDİĞİMİZ PARA
BİTMEK ÜZERE. GİZLİ PASA-
PORT ELDE ETMEK İÇİN
PARA LAZIM. BUDA ÇOK ZOR.

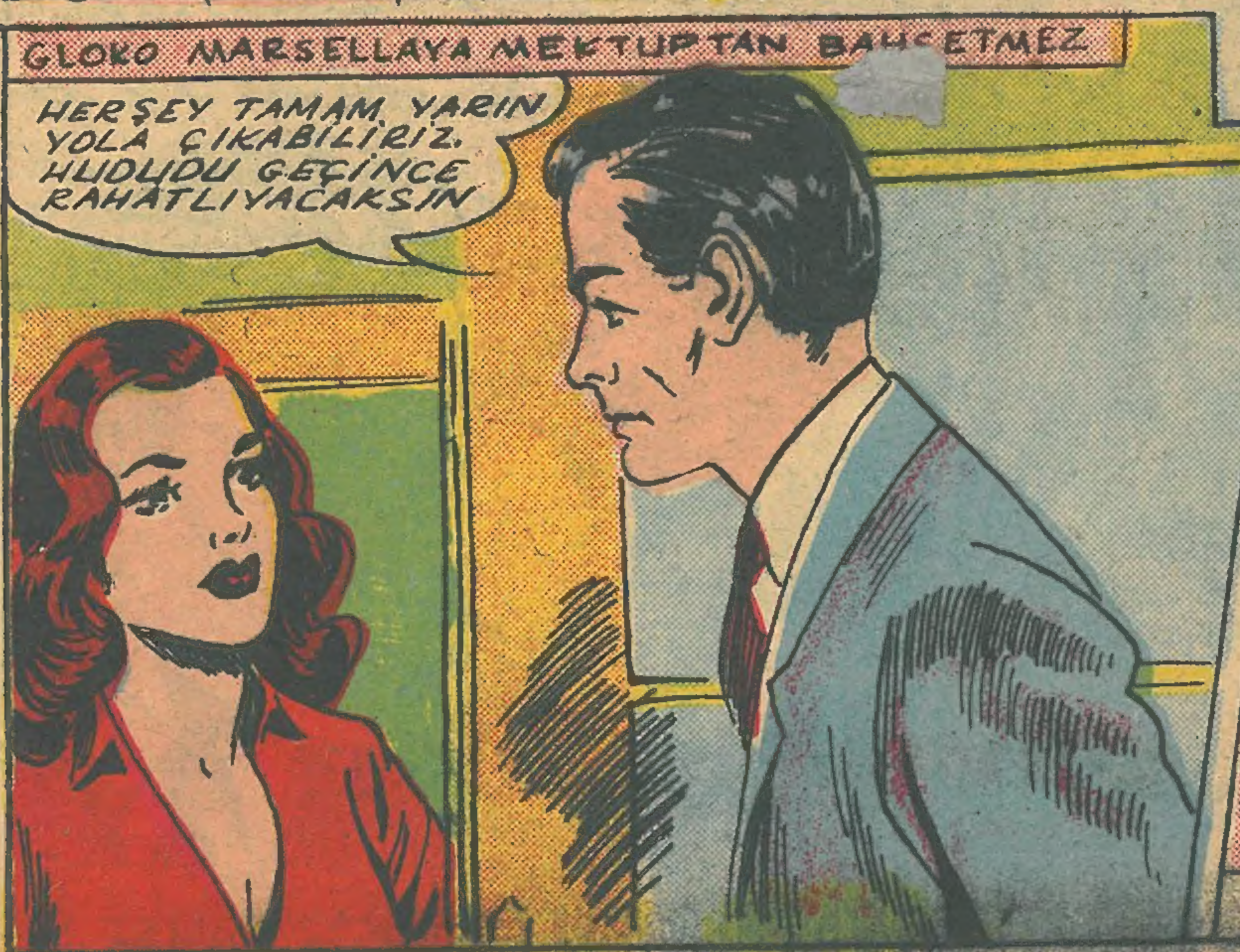
BABANA YAZ. ÇOK ZENGİN-
DİR. İSTEDİĞİN KADAR
GÖNDEREBİLİR.

GLOKO MAR-
SELLANIN SÜKUNETE
KAYUSMASI İÇİN, FRANSA İÇİN
İKİ PASAPORT TEMİN EDEB-
BABASINDAN DA CEVAP GEL-
MİSTİR.

HAYIR BABA, HAYIR.
MARSELLASIZ YARIMAM.

O Kadınla Kaç-
tığını Biliyo-
rum. Bu benim
mahvına sebep
olacaktır. Evine
dönmedikçe sana
On para gön-
deremem....

GLOKO MARSELLAYA MEKTUPTAN BAHSETMEZ

HERŞEY TAMAM. YARIN
YOLA ÇIKABİLİRİZ.
HİDLUDU GEÇİNCE
RAHATLIYACAKSIN

GENÇ KIZ
DELİKAN-
LININ BOY-
NUNA SA-
RILIR.

BENİ MAHVEDE-
CEĞİNİ DE BİL-
SEM SENİ TERK
ETMİYECİM.

OH GLOKO, DÜNYA-
DA SENDEN BAS-
KA KİMSEM YOK
BENİ YALNIZ BI-
RAKMA.

SAYFAYI CEVİRİNİZ

MAHKEME SALONUNDA SAVCI İDDİASINI YAPIYOR. VALLİ BİR ÖLÜ GİBİ SARARMIŞ BİR HALDE DURUYOR. GİDO DA, ŞAHİT SANDALYESİNDE OTURUP LİMİTSİZ NAZARLARLA VALLİYE BAKIYOR.

31/62

CİNAYET, TAM BİR SOĞUKKANLI-
LIKLA HAZIRLANMIŞTIR. SUÇLU
DA ALEYHİNDEKİ DELİLLERİN
ÇOKLUĞU YÜZÜNDEN SUÇUNU
İTİRAF ETMİŞTİR. KIZ KARDESİNİN
ORTADAN KAYBOLMASI DA BUNU
TEYİT ETMEKTEDİR. O ZAVALLI
HER ŞEYİ BİLİYOR. HAKİKATİ SÖY-
LENİŞ OLDUĞU HALDE BİR DAHA
HAKİM HUZURUNDA DA TEKRAR-
LAMAYA CESARET EDENİYOR.
ÇÜNKÜ NE DE OLSA SUÇLU ONUN
KIZ KARDESİDİR.

BU YÜZDEN SUÇ-
LU YIRMI SENE
AĞIR HAPSE MAH-
KÜM EDİLMİŞTİR.

KARAR!

GLOKO ÇA-
BUK YÜRÜ! BU SÜS Sesi,

ONUN ÇIRPI-
NAN ELLERİ-
Nİ HATIR-
LATIYOR. ÇA-
BUK KAÇALIM.

VALLİ, VALLİ!
SEVGİLİM BENİM.

GİDO KORKUNÇ BİR
ÇİĞLİKLA PARMAKLIK-
LARA ATILIR.

OGÜN MAR-
SELLA GLOKO
İLE PARİSE
GİTMEK İÇİN
İSTASYONA GE-
LİRLER. MARSEL-
LA LÜRKEDİR..

HAYIR, HAYIR!
ONU HIÇ BEKLEMİYORUM. ASİL Ö-
TEKİNİN MAHKÜM OLMASI LÂZIMDI!

GLOKO, MARSELLAYI TESKİN ET-
MEGE ÇALIŞIYOR.

MARSELLA, SÜS! HERKEZİN NAZA-
Rİ DİKKATİNİ ÇEKİYORSUN. YA-
KALAN MAMIZIMI İSTİYORSUN YOK-
SA!

İSTASYONA GECEYARISI GELİYORLAR. ÜÇÜNCÜ
MEVKİ KOMPARTIMANDA, KARŞILARINA OTURAN
ADAMIN GAZETESİNDEN VALLİNİN MAHKÜMİYETİNİ ÖĞRENİYORLAR.

ARKASI VAR

Yazan: M. YAMAN

Diye tekrarladı.

Demek ne fazla çirkin, ne de fazla maceralıydı. Olsa olsa bir kazaya uğramış bulunuyordu. Ölçtüm biçtim, tahsisat, apartımında yaşamak pek işime geliyordu. Biraz beraber yaşar, ayrılırdım.

Ne ise birgün tüccarın evine öğle yemeğine gittik. Bizimki meydana yok. Karısı, pek genç bir kız, bir de kendisi vardı. Gördüğüm kız da tüccarındı. Nevin adında, piyanosu, iki lisanı yerinde, aynı zamanda müdrik, hele öyle güzel öyle sevimli bir mahlûktu ki biraz müsterih oldum. Elbette, dedim. Ablası da bu güzelliklerden biraz olsun nasibini almıştır.

Herif, yani kayınpeder mutassıp. Bir daha Nevini de görmedim. Yazıhanede muhaberatı idareye başladım. Bu sırada da nikâh işleri yürüyordu. Yoksulluktan mütevellit bir çalışkanlıkla hemen göze girmiştim. Babalığım Avni Bey beni hemen sevmişti. Doktor da:

"— Sapına kadar iyi adamdır, diyordu. Mazbut bir aile. Benimle dertleşirken kızının evlenmesine çok kederlendiğini, damadın ne mal çıkacağını bilmediği için daima endişe içinde olduğunu söylemişti de ben kendisine seni teklif ettim."

"— Kuzum Doktor, dedim. Alacağım kızı görmeyin imkânı yok mu? Hep o susturucu cevabı aldım: "— Baba dostuyuz dedik al"

Nikâh günü çatı. Kurbanlık koyun gibi daireye gittim. Hepsı gelmişler, yine bizimki ortada yok. eniştesi oluyorum ya. Nevine sordum:

"— Benim ablam y...tur efendim, dedi.

O halde bir evlâtlık filân varıyorlardı bana. İçimden "Bari şu Nevin gözlerimin önünde dolassa da içim açılssa," diyordum.

Beni eşe dosta takdim ettiler. Memur geldi. İçime bir hüznün çökmüştü. Şaşırmışım. Doktor beni harıl harıl sigara içerken yakaladı. Benimki iskemleye oturmuş bile Hayli terliyerek oturdum. Kulakların içinde sanki bir vantilatör vardı. Beynim uğulduyordu. Yanımdakine bakmıyordum. Memur:

"— Fatma Nevinle, kimsenin zorundan ...

Diye beylik sözünü söylemeğe başlayınca kafama bir topuz yemiş gibi:

"— Kiminle, ha? Kiminle?.. diye soruvermişim.

Memur biraz durakladı. Sözünü fasih olarak tekrarladı. Başımı çevirdim. Yanımdaki nazenin Nevin değil mi?

Ne ise, nikâhtan sonra Doktorun boynuna sarıldım. O:

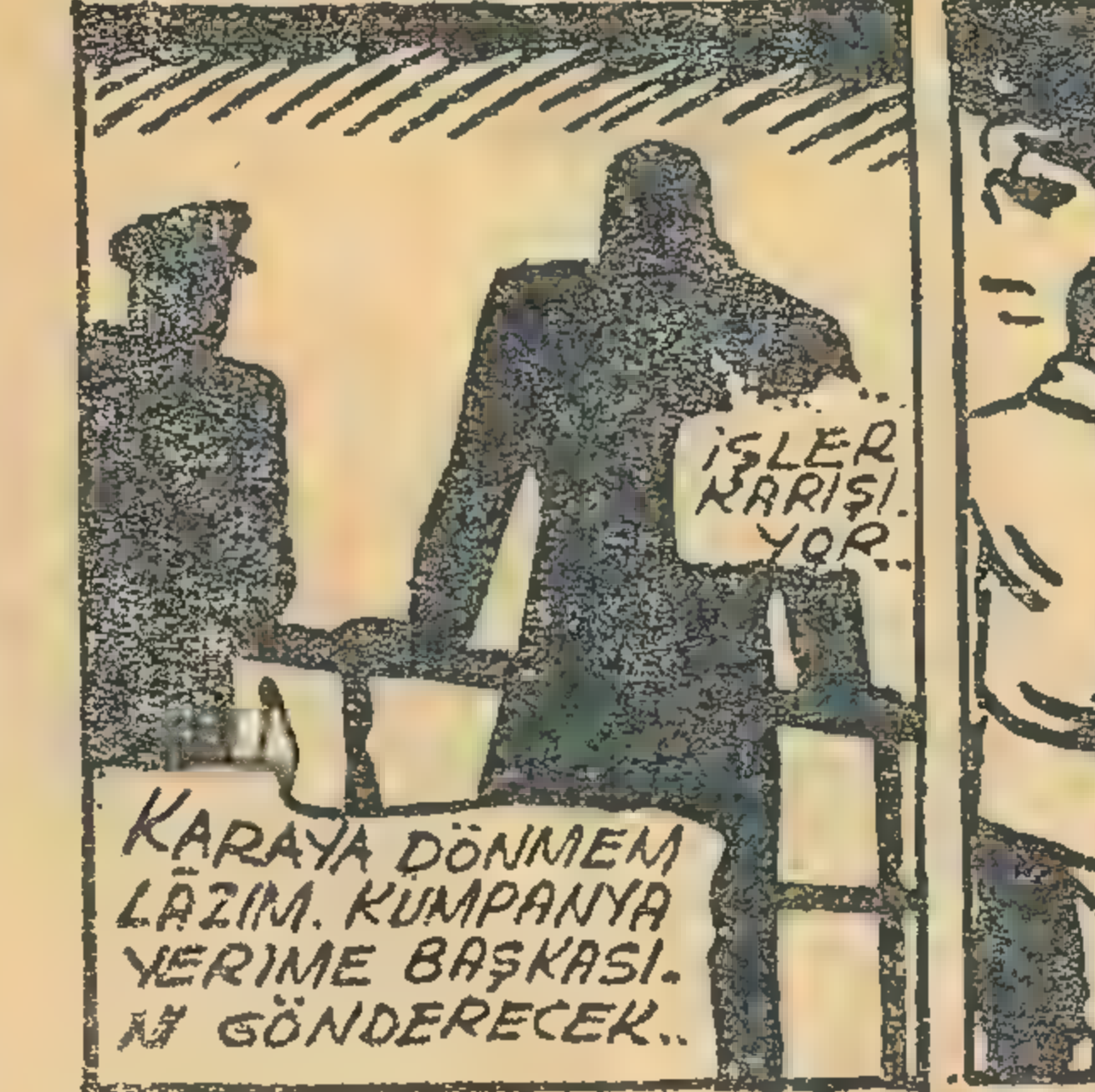
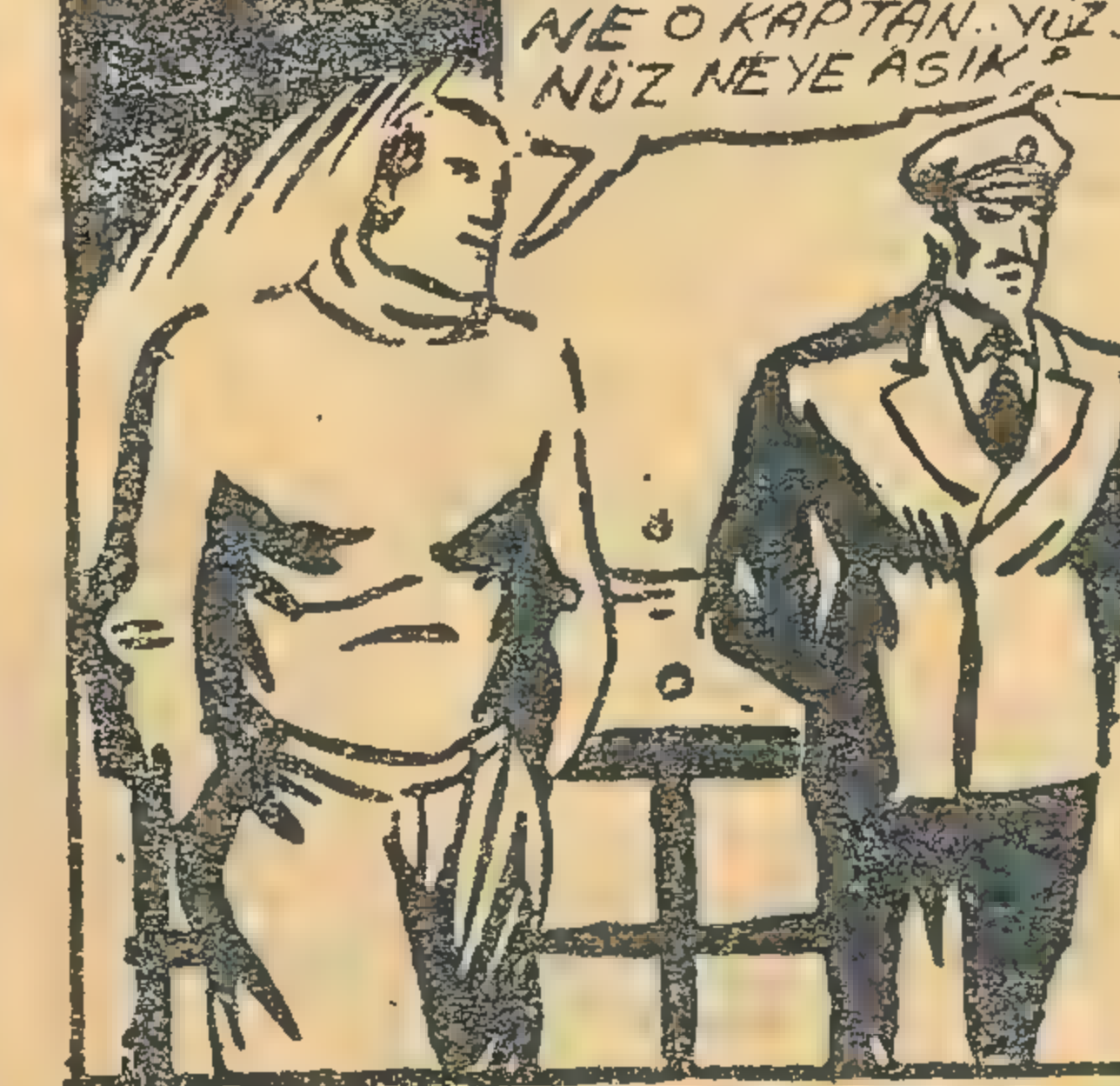
"— Baba dostuyuz, dedik al"

Dive sırtımı okadı. İşte böyle kardesim. Bir devlet kusudur kondu. Şimdi gördüğün gibi bir elim...

Öteki azzının suyu akarak:

— Bir elin yağda, bir elin... Bu sefer Kenan susturdu:

— Ne münasebet. Bir elim Nevinde, bir elim parada..

ISTIRAP KASIRGASI

Yazan = Kemalettin Tuğcu

Aşk ve macera romanı: 6

Genç kız hiddetli gözleriyle loş odaya baktı. Yerde kırık çerçevenin parçaları ve cam kırıkları bulunuyordu.

Şermin elektriği yaktı. Oda birden gündüz gibi aydınlandı. O zaman koltuğun üzerinde boğulur gibi nefesler alan, titreyen sakat adamı gördü.

Genç kız kavga için çıkmıştı. Çok sinirliydi. Fakat kamburun nasıl bir buhran geçirmekte, neler çekmekte olduğunu gördü.

Paşa ondan bahsederken hep :

— Allah onu okadar biçare ve okadar çirkin yaratmıştır ki yüzüne bakmağa bile tahammül edemiyorum, derdi.

Bazen de bu sözüne ilâve ederdi :

— Onu babası bile görmek istemedi. Annesine gelince, çirkinliği, acıip yaratılışı yüzünden hiç sevmemiş, birkaç para vererek bir sütnineye emzirtmişti, derdi.

Ozaman Şermin düşündürdü :

— Yazık, çok yazık. Bu biçarenin ne suçu vardı? Babası yüzüne bakmıyor, annesi emzirmiyor. Ona kimse acıymıyor. Halbuki o herkes gibi masum olarak doğmuştur. Tabiatın hışmına uğramak bir suç mudur.

Yüzünü görmediği bu adama uzaktan uzağa acırdı. Her ay ona para götüren Behrama sıhatini sorar, neler yaptığını, nasıl vakit geçirdiğini öğrenmek ister, bazen konakta elmasiye, baklava gibi nadide yemekler pişince ahçının yamağı ile gönderir «Paşa amcanız yolladı» dersin, diye tenbih ederdi.

Yaradılıştan utanarak bir odaya kapanan ve dünyaya çıkmıyan bu adama karşı daima merhamet hissetmişti.

Onu ilk defa bu kadar yakından görüyordu. Eski merhamet duygusu canlandı. Onun yeisle, sinir buhranı ile böyle bir delilikte bulunduğunu zannetti.

Telâşla koltuğa doğru ilerledi. Çirkin yüzüne tahammülle baktı. Büsbütün bitkin bir hale geldiğini gördü.

Koşarak sofaya çıktı. Şaşkın şaşkın bakan arnavudun önünden geçerek merdivenlerden seslendi :

— Lâla, Lâla, biraz eterle kolonya getirin.

Aşağıda ağlamakta bulunan Behram elinde şişelerle odaya girince o hazırladığı bir bardak suya birkaç damla eter damlattı.

İğrenmeden, çekinmeden kamburun iri ve sarkık dudaklarına, sarı dişlerine doğru bardağı yaklaştırdı ve tatlı bir sesle :

— İçiniz, dedi.

Eterli suyun yarısı kamburun sıka göğsüne döküldü. Kız kumanda veriyordu :

— Lâla camı aç.

Behram ağır pencereyi yukarıya kaldırdı. Boğazdan kuvvetle esen poyraz, olduğu gibi içeriye girdi. Pencerenin önüne çekilen kanapede bir yığın gibi halsiz yatan ve titriyen Mansurun sert ve kırıl saçları dalgalandı. Yeni ve taze bir hayatın ciğerlerine dolduğunu zanneden sakat adam, aynı zamanda ellerine ve

yüzüne dokunan ılık ve yumuşak ellerin temasını dinliyor, hastalığını unutup, bir an içinde o hırsı, o vahşeti de ortadan kayboluyor, garip bir ümit ve heyecanla göğsü kabarıp sönüyordu.

Genç kız tekrar :

— Üşütmüyelim Lâla, dedi. Camı indir artık.

Pencere kapandı. Perde indirildi. Şermin, gözleri kapalı yatan adama gizli bakışlar fırlatarak konuşuyordu :

— Kendinizi üzmeiniz. Herşey sinirlenmeyiniz. Bu yalıda çok rahat yaşamanız sizin için mümkündür. Bakınız, insanın birçok yıllarını sıkıntısız geçirecek olan binlerce kitap var. Pencere bütünü Boğaza hâkim. İnsan böyle bir pencere önünde kâh kitabına, kâh manzaraya dalarak kendinden geçebilir. Burada yaşamaktan zevk duyacak eğleneceksiniz. Amcanıza hizmet eden bu iyi yürekli insanlar size de iyi bakar her işinizi zamanında ve yerinde görürler. Onlar çok temiz yürekli ve namuslu kimselerdir. Paranızı, hayatınızı, sağlığını kendilerine bırakmaktan çekinmeyiniz.

Kambur adam bu tatlı sesi gözleri kapalı dinliyor, daha sonra neler duyacağını düşünüyor, olduğu yerde eriyordu.

Daha fazla bekliyemedi. Gözlerini açarak kıza baktı. Onu ilk defa bu kadar yakından görüyordu. Ne temiz yüzlü, ne güzel ve tatlı bir mahlûktu!

Onu ilk defadır, bu kadar yakından görüyordu. Eski merhamet duygusu canlandı.

Üzgün gözleri, mahzun tavırları onu bir kat daha güzelleştiriyordu. Bu güzel kıza malik olmak, bu güzel kızı elinin altında bulundurmak, onun vücudüne sahip çıkmak için içinde dayanılmaz bir istek vardı.

Şimdi bu ihtiyaçla titriyor, bakışlarındaki manayı saklamağa, hırsını belli etmeye uğraşıyordu. Fakat güzel bir pilici kapmak için dişlerini gösteren bir köpek gibi, dudaklarının sırttığı, sarı dişlerinin göründüğünün farkında değildi.

Genç kız onun bu sırtışı karşısında ürperdi. İçinde bir eziklik, bir gizli his ona bu adamdan uzakta kalmağı hatırlatmış gibi :

— Şimdi biraz iyisiniz, değil mi? Dedi. Bana kalırsa hemen yatıp is-

tirahat etmelisiniz. Lâla size yardım etsin. Daha fazla kalamadığım için beni mazur görünüz. Ben de rahat-sızım. Geceniz hayırlı olsun.

O, kapıdan çıkınca kadar Mansur arkasından bakmıştı. Gözleri uzaktan uzağa genç kızın zarif endamını kucaklıyor, narin bacaklarına, süslü başına hırsla bakıyordu.

Dışarıda, can sıkıntısından ve yalnızlıktan sıkılan, patlayacak dereceye gelen arnavut yine onun yolunu kesti :

— Hoy more, nereye savuşuyorsun? Yasaktır.

Genç kız ona sert bir bakış fırlattı. Süslü salona hiç yakışmayan bu yabaniye dert anlatmak gücü. Onu yalının içinden çıkartmak lâzımdı. Fakat nasıl olsa yalından çıkıp gideceği için daha fazla meşgul olmak istemiyordu. Kendisine engel olmak istiyen arnavudun önünden geri çekildi. Kapılardan birisinin duvarındaki elektrik düğmesini çevirdi.

Salon zifiri bir karanlığa bürün-

şarıda?

Behram kapıdan çıktı. Kapıyı arkasından çekmişti. Kapı açılıp kapanıncaya kadar ortalığın halini görmüştü. Hemen elektriği yakmak için koşarken karanlıkta arnavutla burun buruna gelmiş, hem de ayağına şiddetle basılınca :

— Vavayyyyy, diye haykırmıştı.

Bir kedi de kuyruğuna basılınca ancak bu kadar keskin bir çığlık atabilirdi.

Arnavut karanlıktaki bu çığlıktan son derece korkarak geriye kaçarken devirdiği iskemlelerden birisine çarptı. Bütün yalayı zingirleyen bir gürültü ile sırtüstü yuvarlandı. Hezaren sandalye ağır gövdesi altında çitirdayıp birkaç yerinden paralanırken onun da canını adamakıllı yarmıştı.

Mansur bu gürültülerin sebebini anlamak için kapıyı açtı. Ağır zaman Arnavudun upuzun yalısına oturup iki eliyle bir ayağını ovalıyarak can acısından gözlerinden yaş akarak sallanmakta olduğunu gördü.

Behram topallıya topallıya davranıp elektriği yaktı. Manzara hali anlatıyordu.

Mansur haykırdı :

— Bu ne kepezelik, ayı!

Behram kendisini toplamağa çalışırken arnavud ovuna ovuna yerinden kalktı :

— More efendi, dedi. Çarptı beni Şeytan.

Mansur kızdı :

— Ne şeytanı be aptal herif? Meşe odunu!

Arnavut dert anlatmağa çalışıyordu :

— More inanmazsın bana, gelmiş buraya şeytan. Sıçramış tavana, üflemiş lâmbayı. Sonra kırmış bu kereveti benim sırtımda. Çarpılmışım artık. Hoy more Remezan. Ben istemem tavanda bekçilik. Kapıda durayım yeter. Sen gel burda..

Behram canının bütün acısına rağmen haykırdı :

— Ah efendim, bakınız o güzel vazo da kırılmış. Bu vazo padişah tarafından paşa efendimize hediye edilmişti. O zaman bile yüz altın değeri vardı. Hem antikadır, hem de tarihi kıymeti vardır. Bunun bir eşi müzededir. Vah vah vah..

İnsan boyundaki güzel vazo Mansurun da gözüne çarpmıştı. Kendisini tutamadı. Şiddetle haykırdı :

— Hayvan herif, bunu da mı şeytan kırdı?

Bayram hâlâ paralanıyordu :

— More dangelak, sen lâkırdı anlamazsın? Sana şeytan gelmiş buraya diyorum. Sıçramış tavana. Üflemiş kandili. Karanlık yapmış, sonra delmiş benim kaburgalarımı.

Mansur lâkırdı anlatamayacağını kestirince :

— Behram, dedi. Bu ayıyı aşağıya götür. Kapıda beklesin. Buraya Ramazan gelsin, belki biraz daha akıllıdır o.

Fakat aşağıda, taşlıkta Bayram arkadaşına işi anlatıyordu :

— More aç gözünü, şeytan var yukarda. Sıçramış tavanda. Üflemiş kandili.

(Arkası var)

Çalma Kapıyı!

Nakleden: A. B. CANGİL

Bu vaka, vaktiyle, Batı Amerika-da, bir sürü serserinin toplanıp altın aradığı, tahta barakalarda viski içtiği ve kafası kızınca Kolt tabancasını çekip öte beriye kurşun savurduğu zamanlarda geçti.

Bir gün, bu serserilerden, üstü başı liyme liyme, yanakları çukurlaşmış, gözlerinden ağılığı ve sıtması belli olan birinin kasabaya girdiği görüldü. Adam, dosdoğru arazi komisyoncusu Perkins'e yöneldi ve (Santa Margerita) madenlerindeki hissesini satmak istediğini bildirdi. Bu hisse için bin dolar istiyordu. Komisyoncu Perkins, bu parayı çok buldu ama, hisseyi defterine kaydedip müşteri bulmak için elinden geleni ardına komıyacığını da vadetti.

Aradan aylar geçti. Bu müddet zarfında Perkins müşteri aramamış ve aramadığı için de bulmamıştı. Fakat bir sabah, aynı adam yine, sanki gökten inmiş gibi arazi komisyoncusunun karşısına dikildi. Hem bu sefer nefes nefeseydi ve heyecanından yerinde duramıyordu. Dehşetli bir telâş içinde elini, kolunu sallıyarak seslendi:

— Sakın! Sakın benim maden hissesini satmış olmanızın?

Perkins, kurnaz herifin biriydi. Adamın yüzüne, mümkün olabildiği kadar saf bakışlarla bakıp, bu heyecanın sebebini sordu:

Adam, kuşağından çıkardığı meşin bir keseyi Perkins'in masasının üstüne fırlattı:

— Nah!, Al da bak!. Sebep me-bep olur mu? Madenlerde müthiş altın bulduk. Hem de ne kadar altın biliyor musun? Ölçüsü, haddi, hesabı yok!. Çıkarabildiğin kadar çıkar!. Onun için hemen satmaktan vazgeçtim. Defterden adımı sil-dirmek istiyorum!.

Perkins'in gözleri kırıştı.

— Bir kere deftere bakayım!. dedi. İster misin hisseyi satmış bulunalım!. Tabii satmadıysak defterden sileriz ama bir de sattıysak mesele kalmıyor... Doğrusunu ararsan senin maden hissesi benim aklımdan çıkmıştı..

Bu sözleri söyliyerek, kasasına yönelmiş, oradan bir defter çıkarıp almıştı. Defterin sayfalarını karıştırmaya koyuldu. Bir yandan da yine söyleniyordu:

— Aklımda kaldığına göre birkaç gün önce arazi sımşarlarından birine bir hayli arazi hissesi sattım..di... Fakat seninki de arada var mıydı, yok muydu bilemiyorum.. Defterde hiçbir kayıt yok!.

Komisyoncu bu sözleri söylerken serseri de gittikçe asabilesiyordu:

— İyi ki satmamışsın!. Yoksa halin haraptı!. dedi. Haydi bakalım şu bizim kaydı çıkarıp ver de aramıza kara kedi girmesin!.

Herif, tabancayı çekmiş, namlusuyla tahtayı döğmeğe başlamıştı.

Fakat komisyoncu birdenbire defterden başını kaldırdı:

— Aslanım!. Hisseniz satılmış!. dedi.

Beriki âdeta yerinden hopladı:

— Ne diyorsunuz? Mahvoldum!. Senelerce uğraş, çabala, nihayet eline bir toprak parçası geçir!. O da satılsın ha?.

Komisyoncu:

— Benim ne kabahatim var?. dedi. Satılmasını siz istediniz. Hemen kendi komisyonumu çıkarıp çekinizi yazayım!.

Ve çabucak çeki yazarak adama

uzatırken:

— Olan olmuş bir kere!. Yapılacak bir şey yok!. dedi.

Serseri, satılan hissenin bedeli olan çeki aldı, boynunu büktü ve çekilip gitti.

İki saat sonra Perkins atına atlayıp Santa Margerita madenlerinin yolunu tutmuştu. Bütün yol boyunca kimseye raslamadığına şaşır dururken az ilerisinde yine at üstünde birini gördü: Baktı, kasabanın arazi komisyoncularından biri... Birlikte madenlere ulaştıkları vakit orada iki kişi daha gördüler. Onlar da kasabada arazi komisyonculuğu yapıları. Hep bir araya gelip de herkes hikâyesini anlatınca mesele anlaşıldı: Serseri, kasabanın dört arazi komisyoncusunu da aldatmış, her birinden biner dolarlık birer

çek almıştı... Ve işin garibi, Santa Margerita madenlerinde taştan başka bir şey çıkmadığı için, gözün alabildiğine bütün sahada bir tek altın arayıcısı görünmüyordu.

MANDRAKE

SIHİRBAZLAR KRALI

DENİZ KIZI

NARDA ONDAN SONRA KIZI GÖR MEDİM

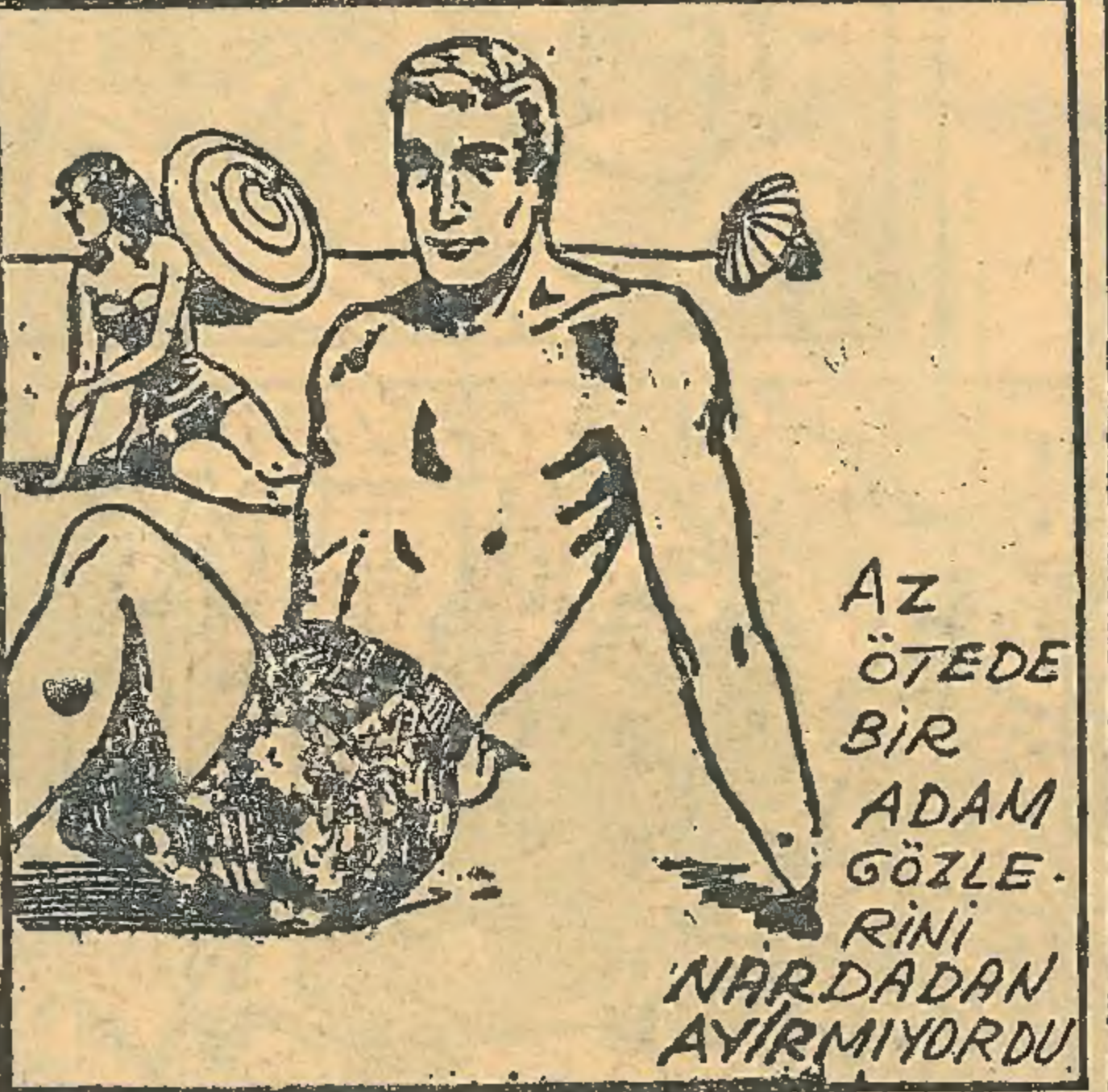

DEMEK KIZDAN BAŞKA BİRŞEY YAKALIYAMADIN BU DA YENİ MODA BİR BALIK HİKÂYESİ..

BENİ ALDATIYORSUN MANDRAKE.. O KIZ HAKKINDA SÖYLEDİKLERİNE İNANMIYORUM

VALLAH! DOĞRU NARDA.. DENİZİN İÇİNDE KAYBOLDU..

AZ ÖTEDE BİR ADAM GÖZLERİNİ NARDADAN AYIRMIYORDU

ŞU ADAM GÖZLERİNİ BAŞKA TARAFTA ÇEVİRSE ŞOK İYİ OLACAK AYIRMIYOR BİZDEN

YANI SEN DEN AYIRMIYOR. ŞİMDİ BAKIŞLARINI DÜZELTİRİM ONUN BEN..

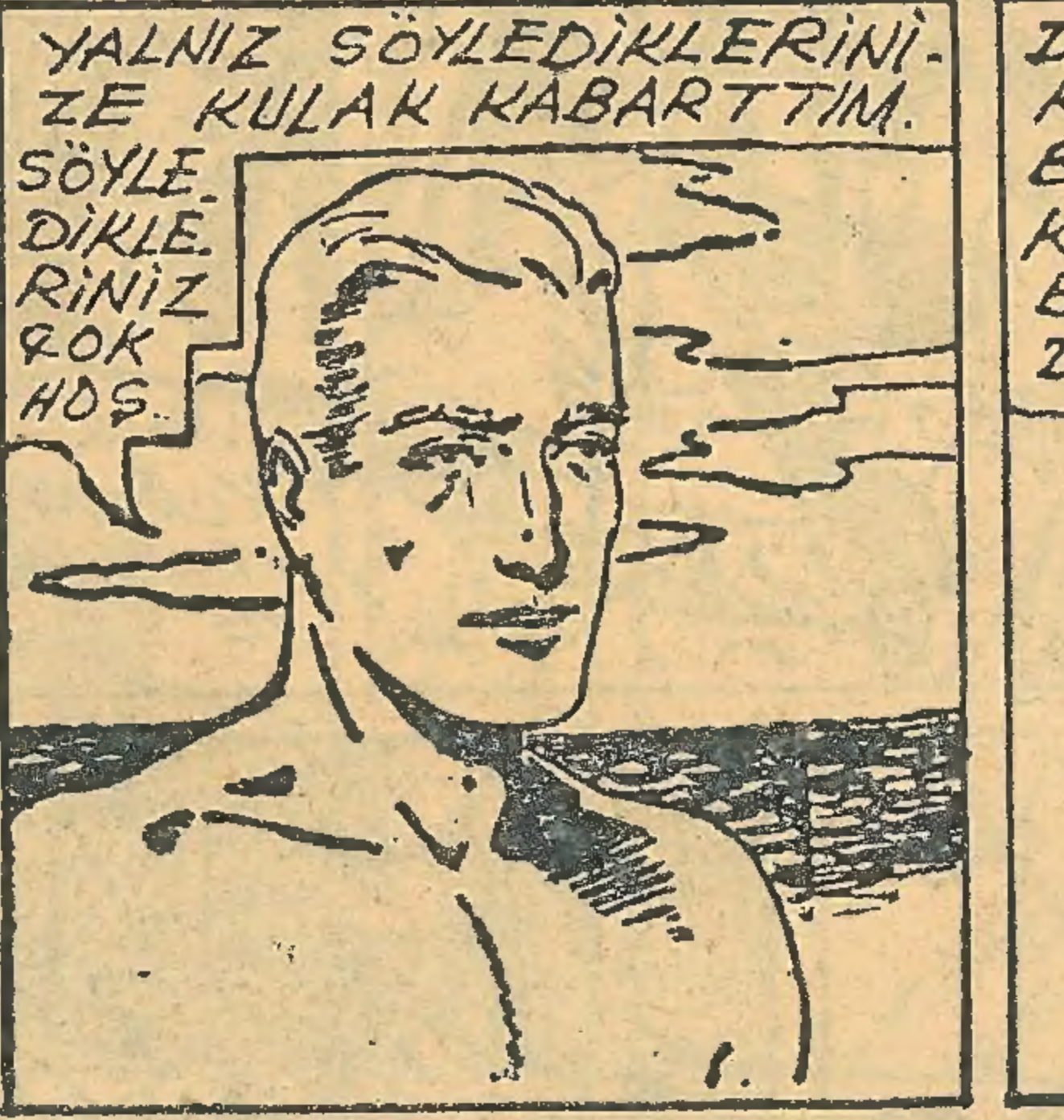

BU DA NE?

BEN YANI NIZDAKİ KIZI BAK MIYORDUM Kİ..

HMM! ÖYLEYSE SUNLARI KALDIRAYIM.. YA NE YAPMIYORDUNUZ?

YALNIZ SÖYLEDİKLERİNİ.. ZE KULAK KABARTTIM. SÖYLE DİKLE RİNİZ ŞOK HOŞ.

DEMEK YALNIZ KULAK KABARTTINIZ? BU NE TER BİYESİZLİK? BEN SİZİN KULAĞINIZI BİR KABARTAYIM DA GÖRÜN!.

YELKEN KULAKLARLA DAHA İYİ DUYAR. SİNİZ..

YOK! YOK!.. FE NA BİR NİYE.. TİM YOKTU..

PEKİ NE İDİ NİYE.. TİNİZ?

SÖYLEDİKLERİNİZİ İSİTİNCE AKLIMI OYNATIYORDUM SANDIM.. NE HEYECANLI İDİ!.

ARKASI VAR

(4 üncü sayfadan devam)

hakikati söylemedi? Kendisine gayet mahrem bir iş veriyordum, halbuki benim bir tek sualime bile cevap vermedi. Hakkında malûmat almaya da hakkım olmasın olur mu?

Muhatabı, cesareti kırılmışçasına omuzlarını silktilti:

— Size kendisi hakkında bazı şeyler anlatmama müsaade etmesini istemiştım ama razı olmadı. Onun prensibi de şu: Mademki diyor, herkes beni suçlu sanıyor ve istikbalim mahvolmuştur, masumiyetimi bağırzamda mâna yok.

Mis Feyn, çantasından altın bir sigara tabakası çıkararak devam etti:

— Onun arkadaşısınız. Burasını anladık. Fakat siz de makul olun! İngilizler, bu tarzda hatalar yapacak adamlar değildir.

Çakmağını çakarak sigarasını yaktı. Hartigan, sakın bir halde:

— Halbuki Dallas masumdu! dedi. Aleyhine toplanmış olan delillerin hepsi gayet müphem şeylerdi. Sizin de bildiğiniz gibi kendisi şifrelerden mes'uldü. Fakat günlerden bir gün, İngiliz sahilleri üzerinde yapılan gayet gizli hava manevralarına ait şifreli haberlerin bir yabancı devlet tarafından gözüldüğü meydana çıktı. Tahkikat yapıldı. Dallas yemin etti...

— Evet biliyorum, şifre anahtarlarını kat'iyen yanından ayırmamış olduğunu söylemiş. Halbuki anahtarları dairesinde bırakacağına, evinde tutuyormuş.

Binbaşı meymus bir tavırla tasdik etti ve söylendi:

— Doğru. Bir vazife hazırlamak üzere anahtarları evine götürmüş ve böylece nizamata aykırı bir hareket yapmıştı.

— Peki, hesabının bulunduğu bankada Lizelot adlı bir kadın tarafından, Dallas'a verilmiş beş bin İngiliz liralık bir çek bulunmuş olmasını da, sadece nizamata aykırı bir hareket mi telâk ceksınız? Bu kadının, yabancı devletin gizli memurlarından biri olduğundan kat'iyen emin bulunulmuyor muydu?

Mis Feynin edasında acı bir alay seziyordu. Hartigan devam etti:

— Dallas bu kadına aşıkı ve onu almak istiyordu. Fakat kadın evliydi. Kadın ona bu çeki, Dallas'ın kendisine boşanma masraflarına karşılık olarak borç verdiği paraları ödemek için vermişti. Fakat Dallas bu hakikati ispat edemediği için, kendisine kimse inanamazdı. Ben, bu kadının şifre anahtarını çalıp fotoğrafını aldırdıktan sonra yerine koyduğundan tamamen eminim. Bu düşüncemi kuvvetlendiren başlıca sebeplerden biri de Grundun da aynı işte parmağı oluşuydu.

Patrisya, eski sertliği kalmıyan sesiyle:

— Bunu nereden biliyorsunuz? dedi.

— Dallas sık sık Almanyaya gidiyor ve Alman havacılığı hakkında tetkikat yapıyordu. Lizelotla Münih'te tanışmışlardı. Kadın vasım diye takdim ettiği Grundla geziyordu. Fakat Dallasla Grundu hiçbir vakit, birbirleriyle karşılaştırmadı. Bana kalırsa, biraderiniz Cimmiyi ayartan Arlet Lasan adlı kadın da aynı kadındır. Çünkü ikisinin iş görme tarzları birbirine pek benziyor.

Patrisya, düşünceli, başını önüne eğdi:

— Bu olabilir.. dedi. Benim de aklıma gelmişti.

Hartigan, birdenbire coşmuş gibiydi:

(Arkası var)

KORSANLAR KRALI

1789 SENESİNİN
BERBAT BİR GÜNÜ
İDİ. BRETANYA KIL
YILARINDA
BİR OTEL
DEYİZ.

TAVERNIYE! KRALİYET DENİZ KUV
VETLERİNDEN YÜZBAŞI KORMORA
NI ARIYORUZ. BABASI GİBİ KRALIN
EMRİNE İSYAN ETTİĞİ VE KRALIMIZ
HAŞMETLİ İG. LÜİNİN EMRİNİ DİN
LEMEDİĞİ İÇİN TEVKİF EDECEĞİZ.

EVET
BİLİYORUM.
BABASI
MI?

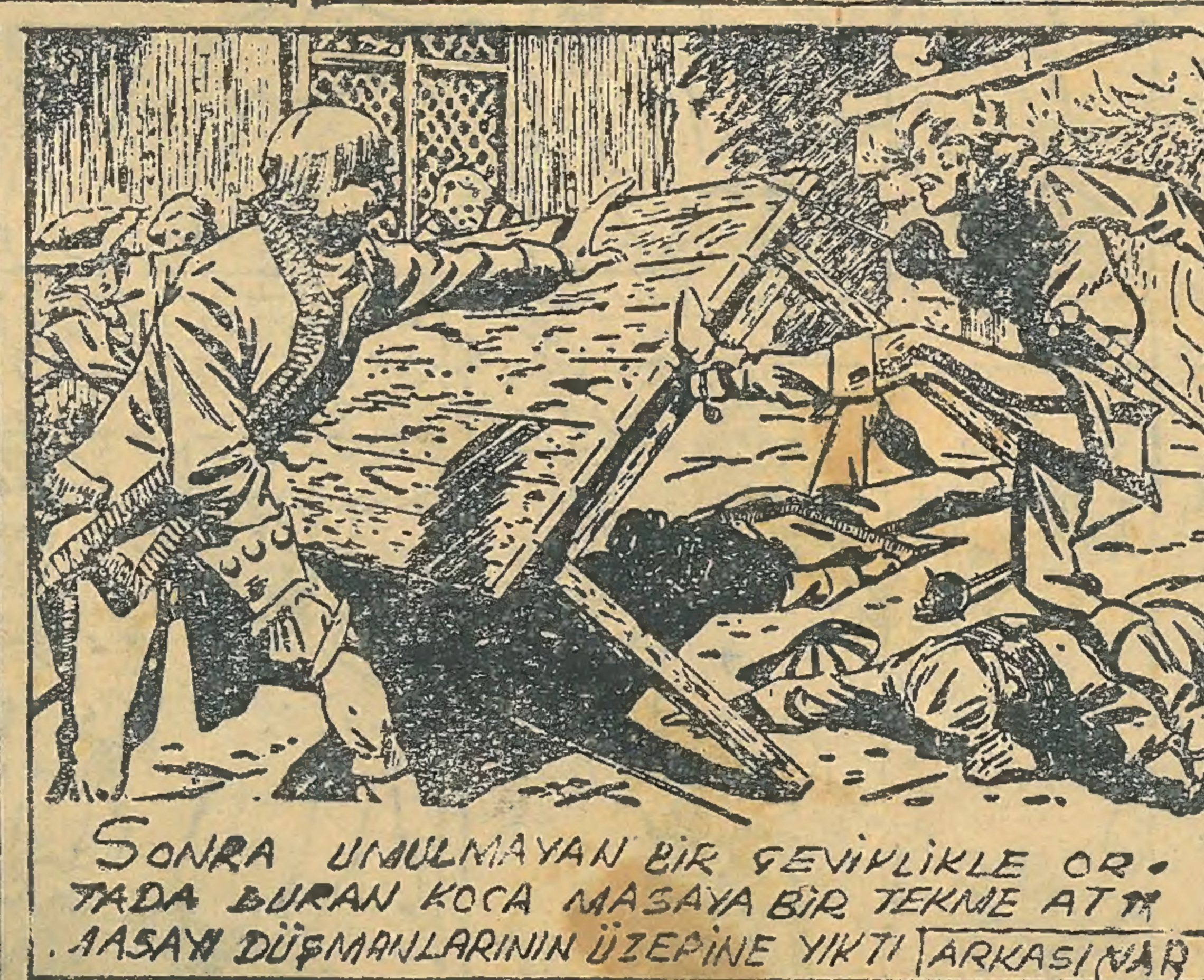

ARAMAYINIZ
BAYLAR BİL
RADA
YIM

TESLİM OL
YÜZBAŞI..

İLK KILIÇ VURUŞUN
DA YÜZBAŞI KORMO
RAN KRALIN ADAM
LARINDAN BİRİNİ
YERE YUVARLADI.
İYİ KILIÇ KULLANI
YORDU. DÖĞÜŞÜN
EN KIZIŞTIĞI BİR
SIRADA OTELİN GE
RİDEN YANAŞTI.
ELİNDE BİR TABAN
CA VARDI.

GEL TESLİM AL..
BİRE KARŞI ALTI.
HAYDAA..

BİR ŞİŞE KAPTI VE OTEL
CİNİN KAPAK KAFASINA
YAPIŞTIRDI. OTELİN
YERE YIKILDI

KORSANLAR
KRALI GERİ
YE SİĞRADI.

SONRA UMULMAYAN BİR GEVİKLİKLE OR
TADA BURAN KOCA MASAYA BİR TEKME ATT
MASAYI DÜŞMANLARININ ÜZERİNE YIKTI ARKASINDA

GİZLİ VAZİFE !..

BİR ÇUKUR KAZDILAR. FRANZ'I GÖMDÜLER. ALEN ALMAN SUBAYININ RESMİ EL BİSELERİNİ GIYDI. MIŞELİN MEZARIN BAŞINDA DUA EDİYORDU.

ALLAH KUSURLARINI Zİ AFFETSİN.

NE DERSİN MIŞELİN ? BENİ TANIRLAR MI ? YUTTURA BİLİR Mİ YİZ ?

YÜZÜNÜN GİZGİLERİNİ DAHA SERT LEŞTİR.. ŞİM.. Dİ ÇOK YUMUŞAKSIN.. BOY BOS YERİNDE.

MIŞELİN SEN BENİM KARDEŞİMSİN ANLA.. DİN MI ? RAVENSBRUK KAMPINDA İKİ GÜN ÇALIŞTIN. FALSD YAPMA..

ANLADIM YAPMA..

ALENLE MIŞELİN KAMPIN KAPISINA GİTTİLER.

BURANIN KOMUTANI KİM ÖĞLÜM ?

ÜSTEĞMEN VOLF MÜLTER.. NEYE SORDUNUZ ?

KENDİSİLE HUSUSİ BİR İŞ İÇİN GÖRÜŞECEK TİM.

KAMPA GİRMEK KAT'İ SURETTE MENEDİLMİŞTİR. HUSUSİ MÜSAADE NİZ VAR MI ?

ALEN CEBİNDEN FRANZ BURDİN KÂĞITLARINI ÇIKARDI. NÖBETÇİYE GÖSTERDİ. NÖBETÇİ DERHAL TOPLANDI. ALEN'E MÜSAADE ETTİ.

BUYURUN SİZİ BEKLİYORLAR.

ALEN MIŞELİNİ YANINA ALDI. KAMP KOMUTANININ ODASINA DOĞRU İLERİLEDİ. ARKASINDAN DA FİSKOSLAR BAŞLADI.

GÖRDÜN MÜ ? CANLI İŞKENCE MAKİNESİ.. FRANSLILAR HAPİ YUTTU.

ALEN VE MIŞELİN VOLF MÜLTERİN YANINA ÇIKTILAR.

HOŞGELDİNİZ. KAMPTA SİZİN GİBİ BECERİKLİ İNSANLARA İHTİYAÇ VARDI.

VAZİFEMİ YAPMAĞA ÇALIŞACAĞIM. BUNA EMİN OLABİLİRSİNİZ.

VOLF MÜLTER ÇAPKIN ÇAPKIN MIŞELİNE YAKLAŞTI.

BU GÜZEL GENÇ BAYAN DA KİM ?

KOMUTANIM.. KADINLAR KİSİMİNDE ÇALIŞMAK İSTİYOR. MESLEĞİ ÇOK İYİ BİLİR.

GÖNDERİLEN YAZIDA ONA DAİR BİR ŞEY YOK.

RAVENSBRUK KAMPINDA ANCAK İKİ GÜN KALABİLİR. BİLİYORSUNUZ DÜNYA KÖTÜ OLDU. GÖZÜMÜN ÖNÜNDEN AYIRMAMAM LÂZİM.

HİÇ ALMANA BENZEMİYOR. O KADAR ES MER Kİ.. AMA ÇOK GÜZEL.

ONA GÖRE BİR İŞ BULABİLECEĞİNİZİ ÜMİT EDERİM KOMUTANIM.

TABİİ... TABİİ BULURUM.. KAMPI BİR DOLAŞINIZ SONRA GELİN.. KARDEŞİNİZLE BERABER AKŞAM YEMEĞİ YİYELİM. SİZE ÇOK GÜVENİYORUM.

BAŞÜSTÜNE KO-MUTANIM.

BU AKŞAM SİZİ KARDEŞİMLE RAHATSIZ EDECEĞİZ.. HELE BİR KAMPI DOLAŞALIM.

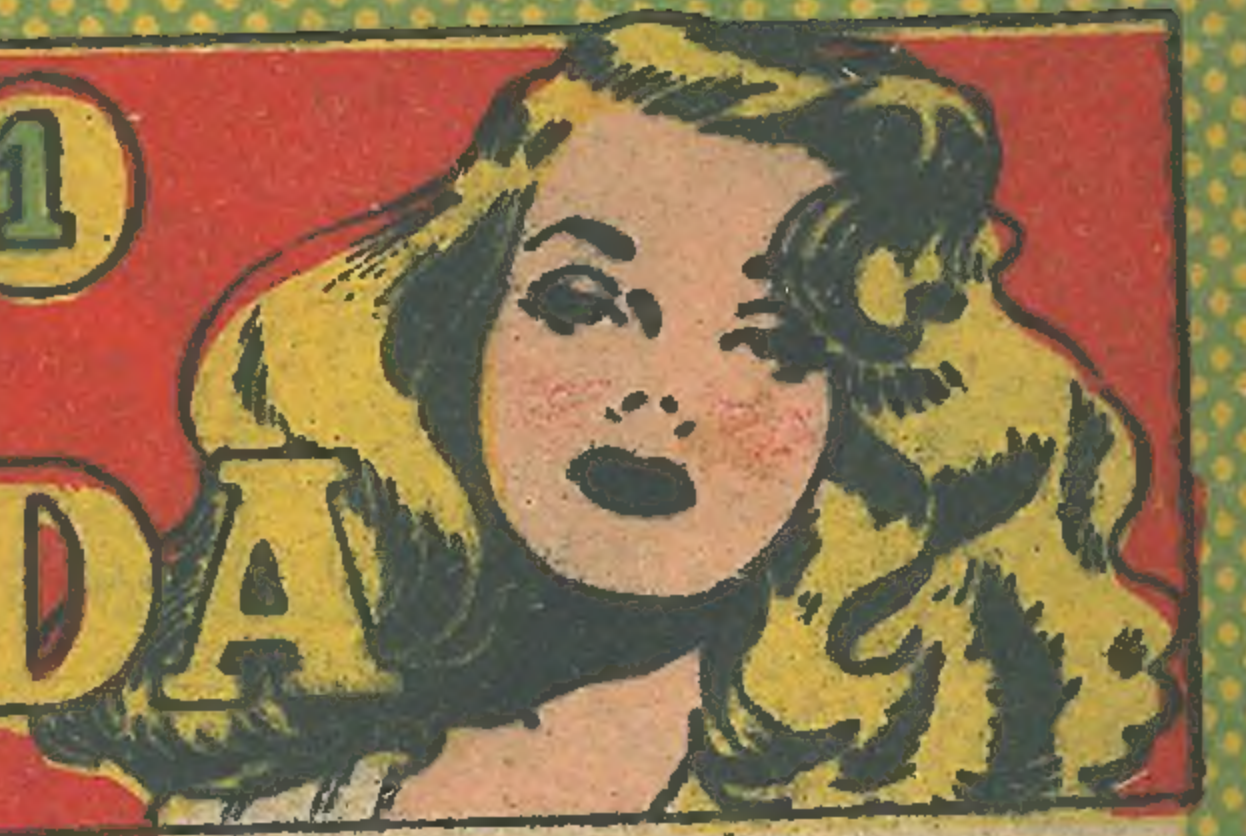
ARKASI VAR.

BİNBİR ROMAN

1

İKİ AŞK ARASINDA

MİRMA ANNESİNİ DAHA KÜNDAKTA İKEN KAYBET-
TİĞİ İÇİN BABASI ONU BİR
KOLEJE YAZDIRMIŞTIR.
KENDİSİ BÜYÜK BİR TAY-
YARE FABRİKASININ SAHİ-
Bİ VE AYNI ZAMANDA ÇOK
MEŞHUR BİR PILOTTUR.
HARP ESNASINDA BİR
ÇOK YARARLIK VE KAH-
RAMANLIKLAR GÖSTE-
RİP MEŞHUR OLMUŞ-
TUR. ZİYARET GÜNÜ KO-
LEJLİ KIZLARIN HEPE-
Sİ HELECAN İÇİNDE-
DİRLER.

MİRMA ACABA BABAN BU-
GÜN RESMİ ELBİ-
SE İLEMI GELE-
CEK?

İMZALI BİR FOTOĞRAFINI VERSE
ÇOK MEMNUN O-
LURUM.

BABAN ANLATTIĞIN KA-
DAR HAKIKAT-
TEN GÜZELMİ

MADALYA VERDİKLERİ GÜNKÜ RES-
Mİ GAZETELERDE GÖRMEDİNİZMİ?
HEM BUKADAR HEYECANLANMA-
NIZ YERSİZ. BABAM
ANNEMİ ÇOK SEVER.

HANI ANNEN
ÖLELİ ÇOK OL-
DUYDU?

ÖYLE AMA. O DAİMA
KALBİNDEDİR. BANA GELDİĞİ
GÜNLER HEP ONDAN BAHSEDER.

ODAYA PİYANO HOCA-
SI İRİDE GİRER.

PEKİ AMA SEN O-
NUN BOYLE SAĞIN
BAŞIN DARMA DAĞINIK-
MI KARŞILAYACAKSIN?
GEL SAĞINI BEN DÜZELTE-
YİM.

ÇOCUKLAR BURADA NE YAPI-
YORSUNUZ? ZİYARETCİLERİNİZ
NEREDE İSE GELECEK. HAYDI
TOPLANIN BAKALIM.

MATMAZEL. ARKADAŞLARIMA BA-
BAMIN ÇOK CESSUR VE YAKIŞIKLI
BİR ADAM OLDUĞUNU ANLA-
TIYORDUM.

AH NEKADAR İYİSİNİZ
MATMAZEL. BU KOLEJDE
SİZDE OLMASANIZ BİR
DAKİKA BİRE DURMAM.

ARKASI VAR